

ப்ரார்த்தனா

Savitri

B H A V A N

ப்ரார்த்தனா அச்சிட்டு வெளியிடுபவர் : சாவித்ரி பவன், ஆரோவில்

சாவித்ரி பவன்

ஆரோவில் 605 101

தமிழ்நாடு, இந்தியா

தொலைபேசி: 0091 (0)413 2622922

மின்அஞ்சல்: savitribhavan@auroville.org.in

www.auroville.org/index/savitribhavan.htm

இப்புத்தகத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள புகைப்படங்கள், ஸ்ரீ அரவிந்தர், ஸ்ரீ அன்னை ஆகியோரின் வாசகங்கள் மறுபதிப்பு செய்ய அனுமதித்த ஸ்ரீ அரபிந்தோ ஆசிரம் அறக்கட்டளை மற்றும் அறங்காவலர் ஆகியோருக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றி

ஆங்கில இதழாசிரியர் ஷரத்தாவன்
தமிழில் சந்தரவல்லி சாய்மோகன், சாவித்ரி பவனுக்காக
வடிவமைப்பு : ப்ரிஸ்மா, ஆரோவில், prisma@auroville.org.in
அச்சிட்டோர் : ஆல் இந்தியா பிரஸ், பாண்டிச்சேரி

நெ. 6, ஆகஸ்ட் 2006

பொருளடக்கம்

அருளாளர் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அருளிய சாவித்ரி	4
ப. விஜயபாலன்	
சத்தியவான்	21
பிரேமா நந்தகுமார்	
ஆன்மாவைக் கண்டறிதல்	31
சாவித்ரிபவன் செய்திகள்	54

*The universal strengths were linked with his;
 Filling earth's smallness with their boundless breadths,
 He drew the energies that transmute an age.
 Immeasurable by the common look,
 He made great dreams a mould for coming things
 And cast his deeds like bronze to front the years.
 His walk through Time outstripped the human stride.
 Lonely his days and splendid like the sun's.*

Savitri, p. 44-45

ப்ரபஞ்ச வலிமை களெலாம் அவனுடை
 வலிமையி னோடு ஒன்றிப் பிணைந்தன.
 தமது வரம்பிலா விரிவினைக் கொண்டு
 மண்ணின் குறையினை நிரப்ப லாயின,
 ஒருயுக உருமாற் றத்தினைச் செய்யும்
 வல்லமை கொண்ட சக்திகளை அவன்
 மேனின்று இங்கே ஈர்த்து வந்தனன்.
 சாமானியக்கண் மதிப்பிடா வகையில்
 இனிவரும் நிகழ்வு களுக்காய் அவனே
 மாபெரும் கனாக்களை வார்ப்பாய் அமைத்தனன்
 தொடரும் ஆண்டு களுக்காய்த் தன்னுடைப்
 பணிகளை யெல்லாம் வெண்கல
 வார்ப்பாய் ஈங்கு வடித்து வைத்தனன்.
 காலத்தி னூடே நடந்த அவன்நடை
 மானிடன் காலடி தன்னைக் கடந்தது.
 அவன்றன் நாட்களோ வானில் தன்னந்
 தனியே சுழலும் ஞாயிறின்
 பொன்னொளி யெனவே பொலிந்து சுழன்றன.

லாவித்ரி (ஆதி காண்டம்) மூன்றாம் சர்க்கம்

அருளாளர் ஸ்ரீஅரவிந்தர் அருளிய ஸாவித்ரி

ப, விஜயபாலன் (மாவிஜயம்)

SAVITRI

by

SRI AUROBINDO

Book One : The Book of Beginnings

Canto Two : The Issue

அருளாளர் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அருளிய
ஸாவித்ரி

மகா காவியம்

நிலைமண்டல ஆசிரியப்பாவில்
தமிழாக்கம்

ப. விஜயபாலன் (மாவிஜயம்)

நூல் : ஒன்று
காலை : இரண்டு

வாதப்போர்

வரிகள் 1.....185 வரை

1.....7

எவரும் அறியா எண்ணக் களங்களில்
ஒதுங்கி நின்றே திரும்பிப் பார்க்கவும்
பலவகை யாக நிழலுரு உற்றதோர்
கடந்த கால நிகழ்வில் சிறுபொழு(து)
அவளது சிந்தனை அசைய லானது;
மறுபடி உயிர்த்தும் தன்னின் மடிவு
நெருங்கி வருவதை நிகழ்வே கண்டது!
அழியினும் அஃதோ அவளின் அகத்தே

மடியா வண்ணம் வாழ்ந்தே இருந்தது;
நிலையே இல்லா நிலையைக் கொண்டும்
அந்த நிலையிலாக் கண்கள் உறாதும்,
மற்றவர் காணா வகையில் மறைந்தும்
தன்னின் சாயலில் தன்விதி வசப்படும்
ஆவியாய் அஃததன் புனைவுரு நெஞ்சில்
எதிர்கா லத்தை ஏந்திக் கொண்டதே.

8.....13

இந்தப் பொழுதினில் இயங்கு நிகழ்வின்
முன்னே நிகழ்ந்தது பின்னே நிற்கவும்
அதன்முன் நிகழ்ந்தது அதன்பின் *ஏகவும்,
நெடுகிலும் தொடர்ந்த நிகழ்வுத் தொடரின்
நீள்வாற் பகுதியின் பக்கமே நெரிந்து
விடாப்பிடி யுடனே வேண்டித் தொடர்ந்த
நேரமாம் *தாரை நின்றது பின்னே;
இன்று நேரில் இல்லா(து) இருந்தும்
நன்னர் நயத்தகும் உருவ வகைகள்,
மற்றும் நுண்ணயம் வாய்ந்த படிவுகள்
ஆகிய பருப்பொருள் அனைத்தும் ஆங்கே
இருந்துதான் அமைந்து வசித்த இடமாம்
விளங்க இயலா வெள்ளப் பெருக்கின்
கரையின் கண்ணே சான்றாய் நின்றது,
காலக் கடவுள் காட்டிடும் காட்சியை
அவளின் மெய்மை *மீட்டும் ஆய்ந்தே.

ஏகவும் = தொடர்ந்து செல்லவும்

தாரை = ஒழுக்கு, மீட்டும் = மீண்டும்

14-15

நிகழும் என்றொரு நேரம் நம்பிய,
கனவினில் கண்டே உணர்ந்து பார்த்த,
நனவினில் நேராய் நடந்திடக் கண்ட(து)
ஆகிய அனைத்தும் அவளது நினைவின்
வாழ்முக(டு) ஊடே வாகாய் அவனைக்
கழுகுச் சிறகுகள் வீசிக் கடந்தவே.

16-23

அவளின் அந்நாள் குழந்தைப் பருவச் சிறப்பு வாய்ந்த தினங்கள் கட்டும் பிறந்த மண்ணின் பெருமை முதலாய்; வட்டமிட(டு) உயரும் *வாலைக் கால நீல மலைகள் நிரப்பிய உணர்வையும், சொர்க்கம் ஒப்பவாம் சோலைகள் தமையும், அன்புச் செய்தியை ஆடும் மயில்தான் விளம்பிட விரித்த பீலிகள் தமையும்; இன்ப உலகும் துன்ப உலகும் ஒன்றினை ஒன்று முந்திட முனைந்தே ஓட்டப் பந்தயம் வைத்தே ஓடிக் கடைசிக் கட்டத் திருப்பு முனையில், சாந்தம் தவழும் சாயையின் கீழே இறுதித் தீர்ப்பினை இறுகப் பிடிக்கும் அகமகிழ்க் களிப்பின் அண்மை வரையிலும், வண்ணம் பலவகை கொண்ட வண்ணமாய் ஒளிநிறம் ஏற்றே உருத்தெழும் துடிப்புடன் அகத்தெழு புலியின் அகல்விரி வினிலே அரச பாட்டையில் அன்றியும் இன்னலம் வாய்ந்த *வழிக்கிளை யாவும் சேர்த்துக் கதிரொளித் தெளிவாய்க் காட்டும் பதிவென வரைந்த நிலப்படம் வகுத்தமைந் ததுவே.

வாலைப் பருவம் = இளமைப் பருவம்
வழிக்கிளை = கிளைவழி

24

உணர்ச்சியில் உழன்ற பன்னிரு திங்களும் ஊழ்வினை உருத்ததோர் தினத்திலே சேர்த்தன.

25.....32

அருளிடும் இறைவனை மனிதன் அருகினில் ஈர்த்திடும் வேளையில் இயற்கை முறையுடன் இசைந்தடங் காதவோர் இருட்டு வரம்பிலா விதத்தே அவன்மேல் வீழு கின்றது:

6

இயற்கைச் சத்தியின் எல்லா ஆற்றலும் அந்த வேளையில் அயர்ந்து தளர்வுறும்; அவனைத் தடுத்தாண்(டு) அமைந்துள மடமைப் பேய்ப்பிடி தன்னைப் பெரிதும் முயன்று விலக்கி யவன்தன் வெறுமை யான தொடக்கத் தேவையின் மேலே சுண்டி வீசப் பெறுவான், மீண்டும் எழவே; நீண்ட நேரம் ஆன பிறகேனும், அவனிடம் அமைந்த மேற்பரப்பு ஆன்மா அதனைத் தள்ளி அகற்றுவ தோடு, முடிய திரைகளை முற்றும் விலக்கி உள்ளே துலங்கும் உளதாம் தன்மையில் நின்று நிலையாய் இருத்தல் வேண்டும்; சாவித்ரி தனக்கும் அவ்வகைப் பொழுதே இந்த வேளையில் வந்துசேர்ந் திருந்ததே.

33.....35

பிறவி ஒருபயன் பெறாது வீணுறும் நெருக்கடி மிக்கதோர் நிலையுற்று இருந்தாள்; இன்றேல், இதுவரை உதிக்கா(து) இருக்கும் அருங்கூ(று) அவளுளே விழித்தெழ வேண்டும்; அன்றியும், அவளது மனத்தின் திட்பம் புற்கலத்(து) ஊழினைப் புறந்தளல் வேண்டும்.

36.....37

ஏனெனில் இதுவரை உதித்திரா மெய்ம்மையின் காலக் கணிப்பிலா ஆற்றலே, அந்தக் காலக் கடவுள் பிறப்பினில் சுமத்திய *நுகத்தடிச் சுமையை இறக்கிடக் கூடும்.

* நுகத்தடி = yoke

38.....46

பிறவி தோறும் மாறும் பெயர்கள் இதுபோல் எடுக்கும் எண்ணில் பிறவிகள் இன்று கவனத்(து) இலாத அன்றைய

7

புதிதாய்ப் பொருந்திய தனித்துவப் பண்புகள்
 இவற்றை இணைக்கும் இயல்பினை உடையதும்,
 பழமைப் பட்ட, மறந்து மறைந்த
 சிந்தனைக் கோவைகள் செயல்நடை முறைகள்
 நெரிந்து நிறைந்த நீள்வால் பகுதியை
 மனமறி வினைகளில் இன்னமும் மறைத்து
 வதிந்திட வைத்திடும் வல்லமை வாய்ந்ததும்,
 ஆகி நிலைத்த அளவினும் நீண்ட
 அரும்நூல் இழையினை அழித்திட வல்லதும்,
 தன்னின் உள்ளுரு தனக்கு வடிவம்
 அமைத்திடும் அருந்திறல் பிழம்பு மட்டுமே;
 புதைந்து போன நமதுயிர்த் தன்மைகள்
 மேலுள உரிமைச் செல்வம் அதனைத்
 தனதிலை என்றுதான் விடுத்துத் தள்ளியே,
 உடம்பி னாலும் உயிரி னாலும்
 மடத்தன மாக வலிந்தேற் றிட்டவாம்
 கட்புலன் எதனிலும் பட்டிடாப் படிவுகள்
 சுமையெனத் துயர்தரும் வழிவழி உடைமையை
 மறுத்திடும் மனப்பாங்கு உடையதும் அஃதே.

47.....50

கழிந்த காலம் செறிந்த திறங்கள்
 ஈன்ற மகவை, இற்றைநம் விதியை
 ஆயத்தம் ஆக்கிப் பொருத்தி அமைத்ததாம்
 அற்றைக் கால நீண்டதோர் அருங்கதை,
 எவரின் நினைவிலும் இருத்தப் படாததோர்
 உட்கதை ஆகி, உற்ற துவக்கமும்
 மறந்தே போய்விட, மறுசெயல் நோக்கும்
 *மறைபொறித் திட்டமும் மறைக்கப் பட்டன.

*மறைபொறித் திட்டம் = plot

51.....55

கட்புலன் கொண்டு காணவொண் ணாதவாம்,
 தட்டிக் கழித்துத் தவிர்க்கவொண் ணாதவாம்
 *கொளுவிகள் கொண்டே இறுக்கிக் கட்டிய

இயலுல கத்தின் இடையறா வரிசை
 முறைகளை எல்லாம் முனைப்புடன் அவள்தான்
 அவள(து) ஆன்ம ஆற்றலி னாலே
 ஊடறு வித்ததாய் உடைத்திடல் வேண்டும்;
 அரும்நிலை பேற்றின் அரச பாட்டையில்
 தடையாய் இருப்பதால் தடைக்கல் ஆகிய
 கடந்த காலத்(து) அவளின் அனுபவம்
 அதனை அவணிருந்(து) அகற்றல் வேண்டும்;
 அவளின் விதியை முழுதாய் அழித்துப்
 புதிதொரு வடிவம் பொருத்திடல் வேண்டும்.

*கொளுவிகள் = links

56.....61

தொடக்க முதலே தொடர்ந்துறை இறையவர்
 இருமருங்(கு) எதிருளார் இடையே நடைபெறும்
 பெற்றி உடைய பேச்சு வார்த்தையாய்,
 இன்னதென்(று) அறியா எல்லைகள் தனிலே
 அவள(து) ஆன்மா எதிர்ப்படு கின்ற
 உருவம் உற்ற இறப்பின் இறையுடன்
 இருதிசைக் காண கருத்து மோதலாய்,
 இடருடைப் பின்னணி இழையும் மழுங்கலில்
 வீறுடன் எதிர்த்தவள் வெல்லுதல் வேண்டும்:
 அவளின் ஆன்மா ஒற்றையாய் நிற்பினும்
 அகிலத்(து) எதிராய் அதனெடை காட்டி,
 அவள்தன் மெய்ம்மை அதனின் அருவமாம்
 இலக்கெனும் வழக்கினை எதிர்கொளல் வேண்டும்.

62.....66

ஒழுங்கினை ஓம்பிடும் முகட்டின் கண்ணே
 வதியும் தனிச்சிறப்பு உள்ளுரு மட்டும்
 இன்மைப் பரத்தின் முன்னே தனித்திட,
 உயிரி தனக்கோர் உணர்வே இலாதும்,
 படர்ந்திடப் பற்றிடும் இடமே இலாதும்
 ஆனதி னாலே அவள்தன் வழக்கை
 எழுச்சி ஓய்வின எல்லை தனிலே

வீறுடன் பேசி வென்றிடல் வேண்டும்;
இந்த உலகின் இறப்பெனும் முழைஞ்சினில்
உதவி எதுவும் உற்றிடா நிலையிலே
உயிரிவண் நிலைத்திடும் உரிமைக் கோரலை
நேர்பட நிறுத்தி வைத்திடல் வேண்டும்;
நிலையாய் வாழவும், நேசம் நிலைக்கவும்
உளதாம் அவளின் உரிமை தன்னைப்
பெற்று நிறுவிப் பேணுதல் வேண்டும்.

உயிரி = Life

67.....74

இயற்கைச் சத்தியின் இனிமை இல்லாப்
பொருளாட்சி தன்னைப் புதிதாய் மாற்றிக்
கடந்த கால அவளது வாழ்வைக்
கட்டுப் படுத்தும் கடன்கமை யினின்றும்
விடுதலை ஆகி வெளிவரல் வேண்டும்;
அல்லல் படுத்தும் அவளின் பழைய,
வெளிச்செல வேண்டிய வெப்பக் காற்றாம்
கர்மக் கணக்கு நிலுவை வகையில்
கூட்டு வட்டி கூட்டிய தொகையைக்
கட்டிக் கணக்கினை நேர்செயல் வேண்டும்;
கர்மம் காக்கும் கடவுளர் விதிக்கிற
அழுத்தும் கமையுடை அடிமைப் பணிகளைச்
செவ்வனே செய்து தீர்த்தல் வேண்டும்;
செய்து தீர்ப்பதில் தாமதம் ஆகிடில்
மன்னிப்பு ஈந்திட மனமிலாச் சட்டம்
பையப் பையப் பழிசெய்து உருத்தலை,
அண்டமா அவனியின் எண்ணரும் இடர்நிலைத்
தேவைக் கூறுகள் தேடும் நிலையை,
எளிதே இல்லாத் தியாகச் செயலுடன்
துயர்நிறை காரண காரியத் தொடர்பினைத்
திட்டம் தீட்டித் தீர்த்திடல் வேண்டும்.

75.....78

காலம் கடந்த சூழல் தொடங்கும்
எல்லையின் இடையரண் தன்னை அவளும்
உடைத்ததன் ஊடே புகுதல் வேண்டும்;
சிந்தனை ஆழச் செவ்வியைக் கொண்டவள்
வெறும்பாழ் வெளியின் திகில்விளை அமைதியின்
ஊடகம் துருவி உட்புகல் செய்தே
சாகாச் சாவின் கூர்மை விழிகளை
நுணுகி ஆய்ந்து நோக்கிடல் வேண்டும்;
தளைகள் விலக்கிய தன்னுயிர் ஆற்றலால்
வரம்பிலி தன்னின் வரைவிலா இருண்மையை
அவளளந்த(து) ஆங்கே எதிர்கொளல் வேண்டும்.

79

அருந்திறல் வாய்ந்ததும் அல்லல் ஆர்ந்ததும்
ஆனதொரு கணந்தான் அண்மையில் வந்ததே.

80.....82

கவசம் தாங்கிய காலாட் படையின்
அணிவகுப்பு அதனின் இறுதியை நோக்கி
கணக்கும் கமையுடன் கருமிதி நடையுடன்
கடந்த காலம் நெடிதாய்த் தோன்றினும்,
இறுதியை அருகாய் எட்டிடும் போழ்தினில்
மிகவும் விரைவிலே சேர்ந்ததாய்த் தெரிந்தது.

83.....87

கனிவுடன் பாசம் காட்டும் பலப்பல
முகங்களின் இடையே முற்றும் தனியளாய்,
எதனைக் குறித்தும் ஏதும் அறியா(து)
இதஞ்சூழ் நெஞ்சினர் இடையுள(து) *அறிந்தளாய்,
மனித வாடையே அற்றுக் கிடந்த
தனித்த தரிசுக் காட்டு வனப்பினில்,
வருமென முன்னரே வழிபார்த்த(து) இருக்கும்
வல்லமை வாய்த்ததோர் காலடி ஓசையை
மருத்துச் செவியிலே வாங்கிய வண்ணம்
குறித்த வேளையைக் கூர்ந்து நுணுகிக்

கவனித்(து) இருந்தனர், கவசக் காப்புடன்.

*அறிந்தளாய் = அறிந்தவளாக

88.....93

அரவம் அற்றதும் அச்சம் தருவதும்
ஆனதோர் அமைதிப் பந்தயக் களத்தில்,
எந்த உலகுக்கு எழுந்துநின் றாளோ,
அந்த உலகம் அறியா(து) இருந்திடும்
வண்ணமாய் வந்தாள், போரிடும் பொருட்டே:
தன்னுளே வதியும் அருந்திறம் தவிர்
உதவியாள் ஒருவரும் அவள்க்கு(கு) இலையே;
மண்ணகம் சார்ந்த கண்ணகம் ஆங்கிலை;
இறையவர் யாவரும் மேலே உலவியும்
இயற்சத்தி முழுதும் கீழ்தவழ்ந்(து) இருந்தும்
வல்லமை மிக்கதோர் வாதப் போரினைப்
பார்த்து ரசிக்கும் *பார்வையர் ஆயினர்.

*பார்வையர் = spectators

94.....96

மண்ணகப் பற்றினை மனதிலும் நினையா
வானார் குன்றுகள் வாகாய் அவளைச்
சுற்றிலும் சூழ்ந்து துடிப்பாய் நின்றும்,
அகன்ற ஆழச் சிந்தனை கொண்டே
பசுந்தழை விரித்துப் படர்ந்துதான் அடர்ந்துள
அடர்கான் பகுதி அறிவிப்பு(பு) உரைக்கவும்,
முகத்திரை அணிந்துவாய் முணுமுணுப்பு(பு) அதிர்விலே
ஓயா(து) ஒலித்ததே மந்திர வாசகம்.

97.....100

கண்ணைப் பறித்திடும் வண்ண வகையில்
மாறுபாடு(டு) இல்லா மரகதப் பசுமைதன்
ஒப்பனை செய்த ஒழுங்கிலே *பரிதியின்
கதிர்களைப் போர்த்திடக் களிகிளர் மலர்கள்

பின்னல் இட்டிடும் பின்னணி உயிரியம்,
எவர்தம் நோக்கிலும் எட்டிடா விதமாய்
அவளின் ஊழ்க்கு(று) அமைவுக் காட்சியைச்
சிறைதான் பிடித்து மறைத்து வைத்ததே.

*பரிதி = சூரியன்

101.....105

அவள(து) மெய்மை அடைந்த உயர்த்திக்(கு)
அவளும் இணையாய் வளர்ந்திருந் தனளே;
மீபெரும் அமைதிக் களங்களின் *மேதைமை
அதனின் அகன்று பரவிய தனிமையில்
ஆன்மா முழுதையும் அளாவி நனைத்தும்,
வேடம் களைந்த அவளின் மெய்யுரு
உள்ளார் தன்மையை உணர்ந்திட வைத்தும்
கூடிய சூழலில் கொண்டணைத்(து) இருந்ததே.

மேதைமை = genius

106.....107

ஒப்பிலாத் தன்மையோ(டு) உற்ற நித்தியப்
பேறு தந்த பின்னணிச் சூழலில்
அவளின் தனியியல் அமைதியால் அவளது
மானிடப் பொழுதும் மகோன்னதம் ஆனது.

108.....116

சிக்கனம் சேர்ந்த கொள்கை விளைத்த
உடனடிக் கட்டுப்பா(டு) உறுதிகொண்(டு) ஆங்கே
மனிதனின் வாணாட்(கு) ஆனதோர் அதீதத்
தேவை நிறைந்த அடிப்படைத் திட்டம்
அஃதுடன் அவனது மலைபோல் குவிந்த
செறிதிரள் உடல்சார் தேவைகள் யாவையும்,
முற்கா லத்தில் முதன்முத லாக
எளிதாய் அமைந்த உயிரினத் தேவைபோல்
சிறுகீற்ற(று) அளவதாய்ச் சிறிதாக் கியதே;
மண்மகள் தன்னின் வல்லமை மிக்கதோர்

பழமைப் பண்பின் விரிவுடை அமைதியும்,
எண்ணிலா வண்ணம் எண்ணியே ஏங்கிடும்
பொறுமை பூண்ட அருமைத் தருக்களும்,
ஆகாயக் கூரைதன் ஆழ்சிந் தனையின்
நீல நிறந்தவழ் ஓய்வுப் பொழுதும்,
மந்தமாய் நகரும் திங்கட் பொழுதுகள்
அவைதம் அரிய கடமைப் பொறுப்பும்
அவள(து) அகத்தின் ஆழந் தனிலே
சிந்தனைத் தொடரையும் தேகடை இறையையும்
விட்டு விட்டுச் சென்றிருந் தனவே.

117

அவளது நாடகத்(து) அரங்குக் காட்சியாய்
ஒளிகால் ஊன்றிய உன்னத அறிமுகப்
*பாயிரம் ஆங்கே பரவி வதிந்ததே.

பாயிரம் = prologue

118.....123

அடர்கான் பொதிந்த ஆர்வக் கனிவதன்
முறைமை ஒப்பியும் முகடுகள் ஓங்கிக்
காட்டும் வேணவாக் கவனிப்பு உற்றும்
காலப் பொன்னொளிக் கோலத் திறப்பிலே
நிலத்தின் மீதினில் நித்தியப் பேற்றைப்
பதித்திடும் பாங்கிலோர் தனித்தடம் தோன்றவே,
பகர்ந்திடப் படாத பதத்தினை ஆங்கே
அசைவிலா அமைதி மடுத்த வண்ணமாய்
உணர்வுத் தளத்திலே உணரவும் செய்தது;
துய்த்திடப் பெறுகிற துயரம் தனையும்
அடுத்தடுத்(து) அடைகிற மாற்றமும் நோக்கித்
தொடர்ந்துசெல் பொழுதும் மறந்து போனதே.

124.....127

திடுமெனத் தேர்ந்திடும் நிகழ்நிலை தனிலே
முன்னம் இங்கே முதன்முத லாக

வியத்தகு விதமாய்ப் புனித வருகை
எந்தவோர் அமைப்பில் இறங்கிப் பொலிந்ததோ
அந்த வகையே மீண்டும் அமைந்தும்,
துயரார் மண்ணகச் சுழற்சி தன்னை
மட்டிலாக் களிப்பில் மாற்றி அமைத்தும்
இறப்பிலா இறப்பெனும் தர்மனின் நிழலைத்
தன்னிலே மறைத்துத் தாங்கிய வண்ணம்
அன்பெனும் தேவன் அவளிடம் வந்தான்.

128

அவளிலே அவன்தன் புனித ஆலயம்
நன்னர் அமையக் கண்ணுறக் கூடும்.

129.....133

உம்பர் உலகை நோக்கி உயரும்
மண்ணக உயிருரு தன்னின் வளர்ச்சி
துவங்கிய அந்தத் தொடக்க முதலாய்
பயண வாழ்க்கைப் பந்தயப் பாதையின்
நீடு நிகழும் கடுமைச் சோதனை
முறைகள் யாவின் முற்றா டாக
அகத்தமை நம்மின் ஆழ்கெவி மேலே
உச்சியி லிருந்தோர் ஒளிமின்னல் வீழ்வதாய்
நம்மின் கூறுகள் தம்மின் உள்ளே
இறைமை ஆகிய எரிதழல் விளைத்த
சோதனைச் கடராய்ச் சுழன்று வந்த
ஆண்டவன் அனுப்பிய அன்புத் தண்டனை
எந்தவோர் அரிய இயங்குமிர் கூட
இதுவரை இங்கே ஏற்ற(து) இலையே.

134

அவளில் இலங்கிய பண்புகள் அனைத்துமோர்
சீரிய சிறப்பு வாய்ந்த இனத்தைக்
குறிப்பாய்ச் சுட்டிய விதத்திலே இருந்தன.

135.....138

தரணி தன்னின் விசாலத்(து) அருகாய்
உம்பர் உலகுடன் மிகவும் நெருக்கமாய்
மதிப்பிலே உயர்ந்தவள் கதியிலே விரைந்தும்,
பெருமித இளமையும் பெரிதொரு நோக்கும்
ஏற்றவள் தன்னின் இனிய மெய்ம்மைதான்
தெளிவுடை அமைதியும் சீர்மையும் நிறைந்த
உலகுகள் ஊடே பயணம் செய்து,
*உருகம் பெற்றிராப் பருப்பொருள் நோக்கிச்
செறிந்த சிந்தனைத் தடங்கள் தாண்டி,
உயரத்(து) ஓங்கிப் பறந்துலா வியதே.

*உருகம் = பிறவி

139.....141

தன்னியற் சமநிலை கொண்ட அவளின்
தடுக்கி விழுந்திடாத் தன்துணி(வு) ஆற்றல்
அளப்பரும் ஆர்வக் கனற்றிறம் வாய்ந்தது;
அவள(து) அளப்பிலா அருமை உளநிலை
*கறையிலா நேர்மைக் கடலெனப் பரந்தது,
உணர்ச்சி வயமாய் ஓடிப் பாய்வது,
கலங்கல் உறுமோர் அலையும் இராதது.

142.....150

அகநிலை உணர்வினை அடையப் பெற்றதோ(டு)
இயக்க ஆற்றற் செயல்வீச் சினையும்
உற்றதோர் நடன அசைவினில் உளதுபோல்,
மாசிலா மகிழ்ச்சிப் பரவசம் கொண்டதோர்
ஆன்மிகத் தலைவிதன் அனுபவ மெய்ம்மை
காண்பித்(து) அருளிய காட்சிக் கிடங்கிருந்(து)
அகத்திலே தூண்டல் அளிக்கப் பட்டும்,
ஆளுகைக்கு உட்பட ஆற்றுப் பட்டும்,
வருவ(து) உரைக்கும் வானவர் தம்மின்
உள்மன *முழைஞ்சினில் உட்புகு கின்றது;
கனிப்புக் கரங்களில் ஆக்கத் திறனுடைத்
துடிப்புகள் தோய்ந்ததோர் மோன நெஞ்சம்

திரையால் முடிய தெய்வத் தன்மை
மறைந்து கொள்ளும் மாடம் போலவோ,
அறிந்திட எட்டிடா(து) அமைந்துள பொருட்களின்
பொன்மயக் கோயிற் கதவம் போன்றோ,
புலரி தன்னின் பொருட்பொதி கவிதையை
ஒப்பதோர் குரம்பையுள் உறைவிடம் கொண்டதே.

*முழைஞ்சு = மலைக் குகை

*புலரி = வைகறை, காலையம் பொழுது

151.....154

காலம் அளந்தவள் கால்வைப்பு அடிகளில்
அழிவிலாத் தாள லயங்கள் அசைந்தன;
அவளின் பார்வையும் அவளின் நகையும்
நிலவுல(கு) அளாவிய நிலையிலாப் பொருளிலும்
வியனுல(கு) உணர்வுறும் விழிப்பினைக் கூட்டின;
அஃதோ(டு) அவற்றின் உயர்திற மகிழ்ச்சியோ
விண்ணுல(கு) ஆர்ந்த விழுமிய வணப்பினை
மானிடர் வாழ்விலே வெள்ளமாய்ப் பொழிந்தன.

155.....160

தன்னைத் தந்திடும் பரந்த தன்மையே
அவளொடு பிறந்த இயற்பண்பு ஆனது;
விரிந்தகுழ் கடலோ பரந்தவான் வெளியோ
எனும்படி இருந்தவத் தனிப்பெரும் தகைமைதன்
வட்டத்துள் அணுகி வந்தவை அனைத்தையும்
அதனின் *பெற்றியால் வாரி அணைத்தே,
மேன்மை உற்றதாம் மேதினி அன்னதோர்
உணர்வுச் செவ்வி உற்றிட வைத்தது;
அவளின் பரிவுடை அக்கறை இனிய
வெப்பமாய் மேவுமோர் பரிதி ஆனதே;
அவளின் உயரிய ஆர்வக் கனிவோ
நீலவான் கவர்க்கச் சமநிலை நின்றதே.

*பெற்றி = பெருமை

161.....168

*வேட்டம் துரத்திட விதிர்த்த *பறலாய்,
புயலே சூழ்ந்ததோர் புவனத் தினின்றும்
களைத்த சிறகுடன் கடிதோர் ஆன்மா
தப்பிய வண்ணம் தன்னுளம் *கூர்ந்த
தாய்மடி எனும்படி சாந்தம் தவழும்
இடந்தனை ஏகி அமைந்தது போலே,
பூரணக் காப்புடைப் புகலிடம் தனிலே
மிகவும் சிறந்த மென்மை இருக்கையில்,
உயிர்த்திறம் தன்னை ஒருவனால் திரும்பவும்
செந்தணற் கொழுந்துத் *தேறல் ஒழுக்காய்
அமைந்த *தாரையில் அருந்திட இயன்றது;
இழந்து போன உளநிறை வனுபவப்
பாங்கினைத் திரும்பவும் தாங்கிட இயன்றது;
அவளது வீறார் அருங்குணம் தன்னின்
மதிப்பு வாய்ந்த சூழல் சுகத்தை
நுட்பமாய் நுகர்தல் சாத்தியம் ஆனது;
அவள(து) அன்பாம் கதகதப்(பு) ஊட்டும்
வண்ண முறைமை வாய்ந்த களிப்பை
அலகுகொண்டு அளைந்து துய்க்க முடிந்தது.

*வேட்டம் = வேட்டை *பறல் = பறவை
*தாரை = stream
*கூர்ந்த = நினைவு கூர்ந்த *தேறல் = தேன்

169.....172

அளித்திடும் பரிவிலோர் ஆழ்கடல் ஆகியே,
சந்தடி இல்லாச் சரணா லயமாய்,
அவளாங்(கு) அருளிய உண்முக உதவி,
உம்பர் உலகின் கதவம் ஒன்றினைத்
தாழிடப் படாதே *சரளம் செய்தது;
அவளிலே மலர்ந்த அன்போ, அண்டமா
அவளியை விஞ்சிடும் அளவில் விரிந்திட,
அகிலம் முழுதும் அவளின் ஒற்றை
இதயம் தனிலே *இடம்புகல் பெறலாம்.

*சரளம் = தடையின்மை *இடம்புகல் = புகலிடம்

173.....176

அகத்தே நிறைவிலா(து) அருந்திறல் வாய்ந்த
இறைமை இங்கே தங்கிட இயன்றது;
தானெனும் முனைப்புத் தன்மையாம் அகந்தையின்
மிகச்சிறு வளர்ச்சியில் அடைக்கப் பட்டதாம்
காற்றுக் கூறுதான் காலியாய் இருந்திட,
அவள(து) அருமை உள்ளப் பாங்கே
அவளது புடமிட்(டு) உயரும் முச்சுக்குப்
பருப்பொருள் யாவையும் பவித்திரம் ஆக்கிடும்
*பொற்றிரு நிலையாய்ப் புகல்தர இயன்றதே.

*வளி = காற்று பொற்றிருநிலை = பொன் + திருநிலை
*திருநிலையாய் = spiritual

177

ஏனிது இயன்றது என்றிடின, அவளது
நிரம்பா நெடுநீள் *கயங்களில் கூட
ஒளியின் ஒளிப்புப் பாங்குகள் இருந்தன.

*கயம் = ஆழம்; அகழி

178.....181

அசையா நிலையாய் ஒருங்கே அதனுடன்
அருண்மொழி வார்த்தையும் அமைந்தவள் ஆயினள்;
தன்னுளே பரவிய தனிப்பெரும் அமைதியை
வெளியெலாம் பரப்பிடும் மேன்மைக் கண்டமாய்,
நடுங்கவே நடுங்காக் கன்னிமைத் தீயினால்
ஆகிய ஆழிப் பரப்பென ஆனளாய்,
உம்பர்கள் தம்மின் *உலப்பிலா மோனமும்
ஒப்பிலா வலிமையும் உற்றனள் ஆயினள்.

*உலப்பிலா = அழிவிலா

182.....184

தனதையே ஒத்ததோர் விசாலத் தன்மையை
அவளிலே ஆங்கவன் கண்டுணர்ந்(து) உவந்தும்,
நுண்ணயம் வாய்ந்த உயரிய நோக்குடை
கதகதப் பான களிப்பினை அளிப்பதாய்
அவன்நுகர்ந் திருந்ததாம் அரியநற் சூழலை
அவளிலே திரும்பவும் கண்டுணர்ந்(து) அமைந்தும்,
இயல்பாய்ப் புழங்கிடும் அவனின் இல்லமாய்
அவளுளே அவனசைந்(து) உலவிடல் ஆனனே.

185

அவளிலே அவனும் தனக்கே சொந்தமாம்
நித்தியப் பேற்றை நேரெதிர் கண்டனன்.

சத்தியவான்

பிரேமா நந்தகுமார்

சத்தியவான்-சாவித்திரி சரித்திரம் மிகவும் பழமையானது என்று தெரிகிறது. இச் சரித்திரத்தை காட்டில் யுதிஷ்டிரருக்கு மார்க்கண்டேய மகரிஷி கூறும் போது, சாவித்திரி முற்காலத்தில் எமனை வென்றாள் என்பதைச் சொல்கிறார். மகாபாரதமே பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது எனும்போது, அதற்கும் பழமையான சரித்திரம் என்பதால், ஸ்ரீ அரவிந்தர் சாவித்திரி-சத்தியவான் கதை ஒரு வேதகாலத்தொன்மமாக இருக்கக்கூடும் என்று அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்:

“The tale of Satyavan and Savitri is recited in the Mahabharata as a story of conjugal love conquering death. But this legend is, as shown by many features of the human tale, one of the many symbolic myths of the Vedic cycle. Satyavan is the soul carrying the divine truth of being within itself but descended into the grip of death and ignorance; Savitri is the Divine Word, daughter of the Sun, goddess of the supreme Truth who comes down and is born to save.”

வியாசரின் மகாபாரதத்தில்தான் நாம் சத்தியவானை முதலில் சந்திக்கிறோம். அவனைப் பற்றிய முதல் அறிமுகமே சாவித்திரியிடமிருந்து வருவதுதான். பெற்றோர், நாரதர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது தனது யாத்திரையிலிருந்து சாவித்திரி திரும்பி வருகிறாள். தந்தை கேட்கும்போது, அவர் கூறியதுபோல் கணவனை வரித்திருப்பதாகக் கூறுகிறாள்:

ஆஸீஸ்சால்வேஜ் தர்மாத்மா: சுகீத்ரிய: ப்ருதுவீபதி:
த்யுமத்ஸேன இதி க்யாத: பஸ்சாத் அந்தோ பபுவ ஹ
வீனஷ்டசகீஷஸ்தஸ்ய பாலபுத்ரஸ்ய தீமத:
ஸாம்ப்யேன ஹ்ருதம் ராஜ்யம் சித்ரேஸ்மின் பூர்வவைரிணா
ஸ பாலவஸ் தயா ஸார்தம் பார்யயா ப்ரஸ்திதோ வனம்
மஹாரண்யம் கதஸ்சாபி தபஸ்தேபே மஹாவ்ரத:

தஸ்ய புத்ர: புரே ஜாத: ஸம்வ்ருத்தஸ்ச தபோவனே
ஸத்யவானனுருபோ மே பர்தேதி மனஸா வ்ருத:

நாணம் காரணமாக சத்தியவான் பற்றி ஏதும் கூறவில்லை. உடனே நாரதர் “அஹோ பத மஹத் பாபம் ஸாவித்ரியா ந்ருபதே க்ருதம்” என்கிறார். அறியாமல் தவறு செய்துவிட்டானே என்ற தனது அங்கலாய்ப்பினை உணர்ந்து கொஞ்சம் வசவச என்று பேச ஆரம்பிக்கிறார். அவனது தாய் தந்தையர் உண்மையே பேசுபவர்கள், அதனால் மகனுக்கு சத்தியவான் என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள், குதிரைகள் என்றால் அவனுக்கு மிகவும் பிரியம், மண் குதிரைகள் செய்வான், குதிரைப்படங்கள் வரைவான், அதனால் சித்ராஸ்வன் என்று அவனை அழைப்பார்கள் என்கிறார்.

அட இதென்ன! பெற்றோர்களை நன்கு கவனித்துக்கொள்கிறான், பெற்றோர் உண்மை பேசுவோர், மண் குதிரை செய்கிறான் என்பதால் தந்தைக்குச் சற்றுக் கவலை ஏற்படுகிறது. மந்தபுத்தியாக இருப்பானோ என்று யோசனை. தேஜஸ்வியா, புத்தியுள்ளவனா, கருணையுள்ளவனா, வீரனா, அழகனா? அப்பாடா! நாரதரது பதில் விரிவாக வருகிறது.

வீவஸ்வானிவ தேஜஸ்வீ ப்ருஹஸ்பதி ஸமோ மதௌ
மஹேந்த்ர இவ வீரஸ்ச வஸ்தேவ ஸமன்வித:

ஸன்க்ருதே: ரந்திதேவஸ்ய ஸ்வசக்த்யா தானத: ஸம:
ப்ரஹ்மண்ய ஸத்யவாதீ ச சிபிரைர்ருசீனரோ யதா
யயாதிரிவ சோதார: ஸோமவத் ப்ரியதர்சன:
ருபேணான்யதமோச்விப்ப்யாம் த்யுமத்சேனசுதோ பல்
ஸ தாந்த: ஸ ம்ருது: சூர: ஸ ஸத்ய ஸம்யதேந்த்ரிய:
ஸ மைத்ர: ஸோனஸீயஸ்ச ஸ த்ருதிமான் த்யுதிமாஸ்ச ஸ:
நித்யசசார்ஜவம் தஸ்யின் ஸ்திதிஸ்தஸ்யைவ ச த்ருவா
ஸங்க்ஷேபதஸ் தபோவ்ருத்தை: சீலவ்ருத்தைஸ்ச கத்யதே

பின் அவனிடம் என்னதான் குற்றம் என்று அசுவபதி கேட்கிறார். ஒரே தோஷம். சத்தியவானுக்கு ஓராண்டுகாலம்தான் ஆயுள் பாக்கி. நாரதர் கூறியதும் அசுவபதி மகளின் மனதை மாற்றிக்கொள்ளுமாறு

கேட்கிறார். பயனில்லை:

தீர்காயு: அதவா அல்பாயு: ஸகுணோ நிர்குணோபி வா
ஸக்ருத் வ்ருதோ மயா பர்தா ந த்விதீயம் வ்ருணோம்யஹம்

திருமணம் நடக்கிறது. சாவித்திரி-சத்தியவான் குடித்தனம் இனிமையாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில், மூன்று இரவு விரதம் செய்து களைத்திருக்கும் சாவித்திரி காட்டுக்குப் புறப்படும் போது, சத்தியவான் கனிவுடன் கூறுவான்:

வனம் ந கதபூர்வம் தே துக்க: பந்தாஸ்ச பாவினி
வ்ரதோபவாஸக்ஷாமா ச கதம் பத்ப்யாம் கமிஷ்யஸி

சாவித்திரி கூட வருவேன் என்று மீண்டும் கூறுகிறாள். சத்தியவான் பெரியவர்களிடம் கேட்டுக்கொள் என்று விடுகிறான். இல்லாவிட்டால் என்னைக்குற்றம் சொல்லுவார்கள் என்றும் கூறுகிறான்: ந் மாம் தோஷ: ஸ்ப்ருசேதயம்! பெற்றோர் சரி என்றதும் இருவரும் காட்டு வழியே நடக்கிறார்கள். ஓராண்டுகாலம் நடந்த இனிய இல்லறத்தை நமக்குக்காட்ட ஒரு சுலோகமே போதுகிறது:

நதி: புண்யவஹாஸ்சைவ புஷ்பிதாம்ஸ்ச நகோத்தமான
ஸத்யவானாஹ பச்யேதி ஸாவித்ரீம் மதுரம் வச:

பலசாலி. வீர்யவான். மரம் வெட்டும்போது களைத்துப்போய் கீழே உட்காருகிறான். ஒரே தலைவலி!

சூலாவ சிரோ வித்தமிதம் ஸம்லக்ஷயாம்யஹம்
தது ஸ்வப்துமிச்சே கல்யாணி ந ஸ்தாதும் சக்திரஸ்தி மே

சாவித்திரியின் மடியில் அவனது உயிர் பிரிகிறது. சாவித்திரி-யம சம்வாதம் முடிந்து, உயிர் மீண்டபின், மிக இயற்கையாகப் பேசுகிறான்.

தூங்கி எழுந்துவிட்டதால், நன்றாக இளைப்பாறி விட்டேன் என்கிறான். காடு பயங்கரமாகத் தெரிகிறது. சாவித்திரி கூறுகிறாள்: காட்டுத் தீ வழி காட்டும். உமக்கு சிரமமாக இருந்தால் காலையில்

திரும்புவோம். சத்தியவானுக்குத் தன் பெற்றோர் கவலைப்படுவார்கள், உடனே செல்வேண்டும் என்று அவசரம். முன்பு ஒரு தடவை குடிலுக்குத்திரும்ப நேரமானபோது தன் பெற்றோர் தவித்ததைச் சொல்கிறான். பெற்றோர் நிலைகையை நினைக்கும்போது அழ ஆரம்பித்துவிடுகிறான். ஸ்ரீஸ்ரீவரம் ப்ரருரோதஹ. மெள்ள வீடு திரும்புகிறார்கள். த்யுமத்ஸேனனுக்குப் பார்வை, அரசு எல்லாம் மீண்டு விட்டன. சத்தியவானுக்கு என்ன நடந்தது என்று கூடத்தெரியவில்லை. சாவித்திரி சுருக்கமாகச் செய்தி கூறுகிறாள். சத்தியவானுக்கு யுவராஜ பட்டாபிஷேகம் நடக்கிறது: புத்ரம் தஸ்ய மஹாத்மானம் யௌவராஜ்யப்யஷேசயன். யமன் செய்த ஆசி மொழிகள் துணையாக இருக்க சாவித்திரி-சத்தியவான் வாழ்கின்றனர்.

வியாசரின் கதை அமைப்பு காரணமாக சத்தியவான் பற்றி அதிகமாக நாம் பேசாவிடினும், அவனது பாத்திரம் இன்றியமையாதது. அப்பாத்திரத்தின் இனிமையை முழுமையாக ஸ்ரீ அரவிந்தர் தமது மாகாபியத்தில் வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறார். மேலும், இவ்விருவருமே அவதார மகிமையுள்ளவர்கள் என்பதால், சத்தியவானை முழுமையாகச் சித்தரித்திருக்கிறார்.

உண்மை அன்பு என்பது என்ன? இதயங்கள் ஒன்றுபடுவது என்பது எதனால்? ஆன்மசௌந்தரியத்தை ஒரே வீச்சிலும் அறிந்து கொள்ளமுடியும் என்பதை சாவித்திரி-சத்தியவான் சரித்திரம் நமக்குக்காட்டுகிறது. அவர்களது முதல் சந்திப்பிற்கு முன்பே, ஸ்ரீ அரவிந்தர் அவர்கள் சந்தித்த இடத்தை வர்ணிக்கிறார். சுற்றுச்சூழலின் இனிமைதான் என்னே! மேலும், இந்த உலகத்தில் எதுவுமே கடவுள் தயாரிக்கும் வரைபடம் தான், முன்னமேயே நிச்சயிக்கப்பட்டது தான் என்று கவிஞர் சொல்கிறார்:

*For though a dress of blind and devious chance
Is laid upon the work of all-wise Fate,
Our acts interpret an omniscient Force
That dwells in the compelling stuff of things,
And nothing happens in the cosmic play
But at its time and in its foreseen place.*

p. 389

அந்த இடம், இளமைக்கும், இனிமைக்கும் உறைவிடமாக இருக்கிறதாம். எங்கும் பசுமை, வஸந்தம். இங்கே பூமியானது யதார்த்த வாழ்வில் காணும் துக்கங்களை மறந்து போய்விட்டதாம். சுற்றிலும் மலைச்சிகரங்கள். எங்கும் பச்சைப்பசை எனும் காடு. முத்துருளுவதுபோல் தூய நீர் சலசலக்கும் ஓடைகள். மலர்களிலிருந்து மகரந்தத்தை தூவும் பூவீளங்காற்று. பறவைகள் விளைக்கும் சங்கீதம். அமைதி நிறைந்த இவ்விடத்தில் இன்னும் மனிதன் வந்து தன் கைவரிசையைக் காட்டவில்லை. இங்கு ஒரு ஒற்றையடிப்பாதை. யோகேசுவர சிவன் (a blue-throated ascetic) குனிந்து பார்ப்பதுபோல் மரங்களது அடர்த்தியான கிளைகள். சாவித்திரியாக அவதரித்துள்ள அன்னை இங்கே தான் உலகத்தின் சுகதுக்கங்களில் தனது காக்கும் தொழிலை ஆரம்பித்தாள். மரணத்தின் பிடியிலும் அழிவற்ற, பொன் உணர்ச்சிகளால் வேயப்பட்ட காதல் ஒரு மானுட உருவினில் சாவித்திரியை இங்கே எதிர்கொண்டது:

*Here in this solitude far from the world
Her part she began in the world's joy and strife.
Here were disclosed to her the mystic courts,
The lurking doors of beauty and surprise,
The wings that murmur in the golden house,
The temple of sweetness and the fiery aisle.
A stranger on the sorrowful roads of Time,
Immortal under the yoke of death and fate,
A sacrificant of the bliss and pain of the spheres,
Love in the wilderness met Savitri.*

p. 391

ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறிய "Satyavan is the soul carrying divine Truth" என்பதுடன் "Love in the wilderness met Savitri" சேர்த்துப் பார்த்தால் உண்மை விளங்குகிறது.

தெய்வீகப் பேருண்மை என்பதே அன்பு தான். இந்த அன்பின் பிடியில்தான் இறைத்தத்துவம் அகப்படுகிறது. அன்பெனும் குடலில் வந்து புகுந்துகொள்கிறது. இந்த அன்பின் பரிமாணங்களை சத்தியவான் எனும் சர்க்கம் கோடி காட்டுகிறது. புருஷப் பிரகிருதி தத்துவத்தை ஸ்ரீ அரவிந்தர் தெளிவாக இறைவனின் சைதன்சிய நிலை, செயற்பாடு நிலை - Conscious Soul, Nature Soul - என்று விளக்கியிருக்கிறார்.

அந்த விளக்கத்தை இங்கு சத்தியவான்-சாவித்திரி உருவங்களில்,
ஆங்கில கவிதையின் ஒளிமிகுச் சிதறலாகக் காட்டுகிறார்:

*As might a soul on Nature's background limned
Stand out for a moment in a house of dream
Created by the ardent breath of life,
So he appeared against the forest verge
Inset twixt green relief and golden ray.
As if a weapon of the living Light,
Erect and lofty like a spear of God*

p. 393

தெய்வீக அன்பின் அடையாளங்கள் எவை? இந்த அன்பு பெருந்தன்மை, தெளிவு, அறிவு, ஆனந்தம் அனைத்தும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நிலை. இந்நிலை சுதந்திரமானது. பாரதத்தின் சுதந்திர வேள்வியில் பங்கேற்ற ஸ்ரீ அரவிந்தரால் தான் "Freedom's imperious beauty curved his limbs" என்று கம்பீரமாக எழுதமுடியும்.

ஒரு ரிஷியைப்போல, ஒரு அன்புக்காதலனைப் போல, ஒரு அரசனைப்போலத், தோன்றும் சத்தியவான் ஆற்றலே உருவானவனாக இருக்கிறான். இயற்கை அன்னை வளர்த்த பிள்ளை. இயற்கை அன்னையே ஆசானாக, அவளால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறான். இங்கு நம்மைப் பொறுத்தவரை எதிர்பாராதவிதமாக தெய்வீகச் சந்திப்பு நிகழ்கிறது. அந்தக்கணம் வரையில் சாவித்திரிக்குத் தனது புது மலர்ச்சி பற்றிய எண்ணம் இல்லை.

*But the god touched in time her conscious soul.
Her vision settled, caught and all was changed.*

p. 395

ஒரு கணம் இவ்வுருவம் வனதெய்வம் என்று நினைத்தாள் போலும். ஆனால் அவளது இதயம் மலர்ச்சிபெறவும், நூதன அனுபவங்கள் அவளை அடைந்தன. சாவித்திரியையே மாற்றியமைக்கக் கூடிய ஆற்றல் எத்துணை உயர் தனி தெய்வீகமாக இருந்திருக்க வேண்டும்? சாவித்திரியின் தேர் அப்படியே நின்றுவிடுகிறது:

*The chariot stood like an arrested wind.
And Satyavan looked out from his soul's doors*

*And felt the enchantment of her liquid voice
Fill his youth's purple ambience and endured
The haunting miracle of a perfect face.*

p. 396

இந்த நேர் காணல்கள் ஜன்மஜன்மங்களாய்த் தொடரும் சரித்திரங்கள். மானுட மேம்பாட்டினை (evolution) முன் நடத்த நிலவுலகில் இறைவன் நடத்தும் தெய்வீக நாடகங்கள்.

எண்ண அரு நலத்தினாள் இளையள் நின்றுழி
கண்ணொடு கண் இணை கவ்வி, ஒன்றை ஒன்று
உண்ணவும், நிலைபெறாது உணர்வும் ஒன்றிட,
அண்ணலும் நோக்கினான்; அவளும் நோக்கினாள்.....

பருகிய நோக்க எனும் பாசத்தால் பிணித்து,
ஒருவரை ஒருவர்தம் உள்ளம் ஈர்த்தலால்,
வரி சிலை அண்ணலும் வாள்-கண் நங்கையும்,
இருவரும் மாறிப் புகு, இதயம் எய்தினார்.....

மருங்க இலா நங்கையும், வசை இல் ஐயனும்,
ஒருங்கிய இரண்டு உடற்க உயிர் ஒன்று ஆயினார்
கருங்கடல் பள்ளியில் கலவி நீங்கிப்போய்ப்
பிரிந்தவர் கூடினால் பேசல் வேண்டுமோ?

தாய அன்பின் பெருமையை ஸ்ரீஅரவிந்தர் இந்த ஸர்க்கத்தில் மிகச் சிறப்பாக விளக்குகிறார். தெய்வீக உண்மை எனும் அன்பின் உருவமான சத்தியவான் பற்றிய வர்ணனையல்லவா?

*The soul can recognise its answering soul
Across dividing Time and, on life's roads
Absorbed wrapped traveller, turning it recovers
Familiar splendours in an unknown face
And touched by the warning finger of swift love
It thrills again to an immortal joy
Wearing a mortal body for delight.
There is a Power within that knows beyond
Our knowings; we are greater than our thoughts,
And sometimes earth unveils that vision here.*

To live, to love are signs of infinite things,
Love is a glory from eternity's spheres.

p. 397

அருத்து வரும் லர்க்கத்தில் சத்தியவானும் சாவித்திரியும் மனம் விட்டுப் பேசுகிறார்கள். படாடோபமேதும் இல்லாத, எளிய ஆசிரமக்குடல் வாழ்வினுக்கு சத்தியவான் சாவித்திரியை அழைக்கிறான். தனது பெற்றோர் பற்றிக் கூறுகிறான். இயற்கையிலும், கலைமூலமும், தியான மூலமும் தனக்குள் தோன்றிய ஒரு உருவத்தைத் தேடி வந்ததாகச் சொல்கிறான். ஆன்மா விடுதலைச் சிறகுகளில் பறந்தாலும், மரணத்தையும் அறியாமையையும் தொலைக்க முடியவில்லையே என்று ஏங்கிய போது சாவித்திரி தோன்றி விட்டதால் இனி பயமில்லை என்கிறான்:

But thou hast come and all will surely change:
I shall feel the World-Mother in thy golden limbs
And hear her wisdom in thy sacred voice.
The child of the Void shall be reborn in God,
My Matter shall evade the Inconscient's trance.
My body like my spirit shall be free.
It shall escape from Death and Ignorance."

p. 406

எவ்வளவு தூய அன்பிருந்தாலும், ஒரு நாள் கூற்றுவன் அதை அழித்துவிடுகிறான். சாவித்திரி வந்துவிட்டாள். நமக்கினி பயமேது? அருகே மலர்ந்துள்ள மலர்களால் ஒரு மாலை தொடுத்து சாவித்திரி சத்தியவானுக்கு மாலையிருகிறாள். இயற்கையின் ஆற்றல் தெய்வீக அன்பினை வணங்குகிறது. இரு சக்திகளும், சைதன்னியமும் ஆற்றலும், ஒருங்கிணைந்து விடுகின்றன. இத்திருமணத்தை ஸ்ரீஅரவிந்தர் அற்புதமாக வர்ணித்திருக்கிறார். ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சரித்திரத்தை எழுதியுள்ள என் தந்தையார், கே. ஆர். ஸ்ரீனிவாச அய்யங்கார் அவர்களுக்கு, மிகவும் அருமையான வரிகள்:

On the high glowing cupola of the day
Fate tied a knot with morning's halo threads
While by the ministry of an auspice-hour
Heart-bound before the sun, their marriage fire,
The wedding of the eternal Lord and Spouse
Took place again on earth in human forms:

In a new act of the drama of the world
The united Two began a greater age.
In the silence and murmur of that emerald world
And the mutter of the priest-wind's sacred verse,
Amid the choral whispering of the leaves
Love's twain had joined together and grew one.
The natural miracle was wrought once more:
In the immutable ideal world
One human moment was eternal made.

p. 411

இனி ஸ்ரீஅரவிந்தரது காவியத்தில் காணும் சத்தியவான் வியாசரின் உபாக்கியானத்தில் உள்ள பாத்திரமே. அவனைச் சற்றி காட்சிகள் நடந்தாலும், சத்தியவான் மெளனமாக, ஒரு அனுபவமாகவே (presence) இருக்கிறான். மரணத்திடம் இருந்து விடுதலையாகி மீண்டபோது ஆசிரமத்தைச் சேர்ந்தோர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கும் வியாசரின் சத்தியவான் போலவே பதில் கூறுகிறான். நடந்த நன்மைகள் அனைத்திற்கும் (த்யுமத்ஸேனனது கண் ஒளி மீட்சி மீண்டும் அரசனாவது) சாவித்திரியே காரணம் என்று புன்னகைத்தவாறு சொல்கிறான்: "Lay all on her she is the cause of all."

சாவித்திரியிடம் கேட்டால் அவள் சுருக்கமாக அன்பு தான் அனைத்திற்கும் காரணம், அன்பு தான் வாழ்க்கைக்குப் பொருள் தருவது என்கிறாள்:

"Awakened to the meaning of my heart
That to feel love and oneness is to live
And this the magic of our golden change,
Is all the truth I know or seek, O sage."

p. 724

இதுவே சத்தியவான் உருவகத்தின் ஆளுமை. சத்தியவான் எனும் தெய்வீக அன்பினை நமக்குள் பாய்ச்சும் சக்தி. அந்த அன்பினை நம்முள் வளர்த்துக்கொண்டால், நம் ஆற்றல் பெருகும் என்பதே சாவித்திரி மாகாவியத்தின் நற்செய்தி.

ஆன்மாவைக் கண்டறிதல்

பேராசிரியர் எஸ். கந்தசாமி அவர்கள் மார்ச் 16, 2005 அன்று சாவித்ரி பவனில் 'ஆன்மாவைக் கண்டறிதல்' பற்றி ஆற்றிய சொற்பொழிவின் சுருக்கம்.

God

*Thou who pervadest all the worlds below,
Yet sitst above,
Master of all who work and rule and know,
Servant of Love!*

*Thou who disdainest not the worm to be
Nor even the clod,
Therefore we know by that humility
That thou art God*

Sri Aurobindo, SABCL 5:63

கீலுகு புலியாகுமே வினை
ஆயின்மி மிசை அமைதியாய் ஆழியர்
உழுவோர்கள் ஆதுத தலைவர்
அன்பின் அடிமையே பூநுபல்ல மண் கட்டியல்ல
இவை ஆகநீ புலந்திலை
ஆகவே நீ பணிவாலே நீர் எம்
இறைவனென்ற விந்தனம் !!!

பேராசிரியர், அவரது சகோதரரால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட (ஸ்ரீஅரவிந்தரின் கவிதை) மேலேயுள்ள கவிதை வரிகளுடன் தனது சொற்பொழிவைத் துவங்குகிறார்.

தமது தலைப்பிற்குச் செல்லும் முன் பேராசிரியர் தன்னுடைய சாவித்ரி பிரதியைப் பற்றிக் கூறுகிறார். அது சாவித்ரியின் முதல் பதிப்பு என்றும், ஸ்ரீஅன்னையின் கையொப்பம் இடப்பட்டு தன்னுடைய சகோதரரால் தனக்குத் தரப்பட்டது என்றும்,

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க சாவித்ரி பிரதியை தாம் பொக்கிஷம் போல் போற்றுவதாகவும் கூறினார்.

அதைத் தொடர்ந்து சாவித்ரியில் ஸ்ரீஅரவிந்தரின் ஆன்மீக வாழ்க்கையின் யோக விளக்கங்கள் பொக்கிஷமாய் புதைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன என்றவர், இறுதியில் தன்னுடைய ஆசானும், பேராசிரியருமான எம்.வி. சீதாராமன் அவர்கள் சாவித்ரிக்கு ஆற்றிவரும் சேவை பற்றியும் சில வார்த்தைகள் கூறினார். திரு சீதாராமன் அவர்கள் தன்னுடைய கட்டுரைகளில் ஸ்ரீஅன்னையை பிரபஞ்ச அன்னையோடு ஒப்பிடுவதை விளக்கினார். தன்னுடைய பேராசிரியருக்குத் தான் மிகவும் கடமைப் பட்டுள்ளதாகக் கூறி தன்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொண்டு அன்றையத் தலைப்பிற்குச் செல்கிறார்.

ஆன்மாவைக் கண்டறிதல் அன்றையத் தலைப்பாக இருக்கிறது. நாம் நமது தமிழாக்கத்தை அந்த அத்தியாயத்தின் இறுதி மூன்று வரிகளிலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றோம்.

*A first betrothal of the Earth to Heaven,
A deep concordat between Truth and Life:
A camp of God is pitched in human time.*

p. 531

பூமிக்கும் சொர்க்கத்திற்குமான முதல் நிச்சயதார்த்தம், உண்மையும் வாழ்க்கையும் இணைந்து மிளிருதல், மனிதனின் காலத்தில் கடவுளின் முகாம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

மேலேயுள்ள வரிகள் சாவித்ரி தன் ஆன்மாவோடு இணைந்ததை வர்ணிப்பவை. சாவித்ரி தன் ஆன்மாவைக் கண்டறிதல், அதோடு ஒன்றுவது என்பது மனிதகுலம் முழுவதும் பிற்காலத்தில் செய்யப் போவதை சங்கேதமாக அறிவிப்பதாகும். இவ்வரிகள் செறிந்த அரித்தங்கள் கொண்டவை. காலம் காலமாய் மனிதன் தேடிக்கொண்டிருந்ததற்கான விடையை சாவித்ரி மனிதகுலத்திற்கு அளிக்கிறாள். சாவித்ரி மனித குலத்தின் பிரதிநிதியாகத்தான் இந்த யோகத்தைச் செய்கிறாள். இங்கே பேராசிரியர் சாவித்ரி தன் ஆன்மாவைக் கண்டறிந்த பாதைகளை விளக்கிக் கூறுகிறார்.

அதே சமயத்தில் அதற்கு ஒப்பான ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சில கவிதைகளையும் விளக்குகிறார்.

ஆன்மாவைக் கண்டறிதல், சாவித்ரி காவியத்தின், ஏழாம் புத்தகத்தில், ஐந்தாம் அத்தியாயமாய் உள்ளது. இது புரிந்து கொள்ளக் கடினமான பகுதி. இப்பகுதி சாவித்ரி தனது ஆன்மாவைக் கண்டறியும் அனுபவங்களை மையமாகக் கொண்டது. இது நமது வாழ்க்கையிலும் மிக மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு வாழ்க்கையிலும் ஆன்மா மலர்ந்து, வளர்கிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் ஆன்மாவைக் கண்டறிய வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறான். ஸ்ரீஅரவிந்தம் என்ற பள்ளிக்குச் சென்று சாவித்ரி என்ற பாடத்தை நாம் பயின்றால் நம் ஆன்மாவை நாம் கண்டறியலாம்.

சாவித்ரி தனது ஆன்மாவைக் கண்டறியும் அனுபவத்தின் முதல் கட்டத்தில் மூன்று ஆன்ம சக்திகளைச் சந்திக்கிறாள். அவை, உலக அன்னையாகத் தான் இருக்கும் பொழுது தன்னுடைய இரகஸ்ய ஆன்மாவிலிருந்து தன்னால் அனுப்பப்பட்ட தன்னுடைய ஆன்ம சக்திகளே என்று அறிந்து கொள்கிறாள். அவை இரக்கமும் அன்புமான தேவி, வலிமையின் தேவி, ஞானத்தின் தேவி ஆகும். இவர்கள் தெய்வீக மனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றாலும், பிரபஞ்ச அன்னையின் அம்சங்களே ஆவர். சிலருக்கு ஸ்ரீஅன்னை பிரபஞ்ச அன்னையா? என்ற சந்தேகம் எழலாம். இதற்கான விடை ஸ்ரீஅரவிந்தர் எழுதிய 'ஸ்ரீஅன்னை' என்ற புத்தகத்தில் இருப்பதைப் பார்க்கலாம். இதில் ஸ்ரீஅரவிந்தர், அன்னையின் மூன்று நிலைகளின் செயல்பாடுகள் பற்றிக் கூறுகிறார். முதலாவதாக பரம்பொருள் நிலை, இரண்டாவதாக பிரபஞ்ச நிலை, மூன்றாவதாக ஜீவாத்மாவின், புருஷனின் நிலை. ஸ்ரீஅன்னையின் இந்த மூன்று நிலைகளையும் நன்றாகப் புரிந்து கொள்வது மிக அத்தியாவசியமான ஒன்று. பரம்பொருள் என்பது அனைத்திற்கும் அப்பாற்பட்டது. அங்கே செல்வதற்கு நம்முடைய உணர்வு நிலையை உயர் உணர்வு நிலைகளுக்கு (planes of higher consciousness) மேன்மேலும் உயர்த்திக் கொண்டாலே அதை அடைய முடியும்.

ஆனால் எதைச் செய்ய வேண்டும் என்றாலும் மனம் முதலில் அமைதி அடைய வேண்டும். மனத்தின் மோனத்தில் பரம்பொருள் செயலாற்றுவார்.

இதை அவர் சாவித்ரியில் இவ்வாறு எழுதுகிறார்.

In the mind's silence the Trancendent acts.

சதா நிற்காமல் ஓடும் மனத்தை எப்படி அமைதியாக்குவது? மனத்தில் அமைதி ஏற்படும் வரை தொடர்ந்து சாவித்ரியைப் படித்தால், ஆழ்ந்து படிக்கும் நிலை ஏற்படும்பொழுது மனம் அமைதியும். எவ்வாறெனில் மனிதன் தான் நினைத்ததை சாதிக்கும் வல்லமை படைத்தவன்.

சாவித்ரியில் மூன்றாம் புத்தகத்தில் நான்காம் அத்தியாயமான 'தரிசனமும் வரமும்' என்ற படலத்தில், தெய்வீக அன்னை அஸ்வபதிக்குக் காட்சி அளிக்கிறாள். ஆனால் அஸ்வபதி மனித குலத்திற்காகக் கேட்கும் வரத்தை அளிக்க மறுக்கிறாள். அப்பொழுது அஸ்வபதி குறையுள்ள மனிதனை விலக்கி மனிதனின் மேன்மையை விளக்கி, இறைச்சக்தி மனிதனுக்குள் இறங்கி செயல்படாமல் மனிதனால் உலக அவலங்களிலிருந்து மீள முடியாது என்று வாதாடி, இறைஞ்சி, வேண்டி தெய்வீக அன்னையிடமிருந்து வரம் பெறுகிறார். ஸ்ரீஅரவிந்தருக்கே உரித்தான தனிச் சிறப்பு இது.

இங்கே அவர் மனிதன் தெய்வமாகும் நிலையை உடையவன் என்பதை அறிந்திருந்தார். இந்தப் படலத்தில் மனிதனின் சிறப்புக்களை அவர் தெய்வீக அன்னையிடம் கூறுகிறார். அதில் ஒரு சிறு பகுதி கீழே விவரிக்கப்படுகிறது.

*Into the fallen sphere they came,
Faces that wore the Immortal's glory still,
Voices that communed still with the thoughts of God,
Bodies made beautiful by the spirit's light,
Carrying the magic word, the mystic fire,
Carrying the Dionysian cup of joy,
Approaching eyes of a diviner man,
Lips chanting an unknown anthem of the soul,
Feet echoing in the corridors of Time.
High priests of wisdom, sweetness, might and bliss,
Discoverers of beauty's sunlit ways*

And swimmers of Love's laughing fiery floods
And dancers within rapture's golden doors,
Their tread one day shall change the suffering earth
And justify the light on Nature's face.

p. 544

அமரனின் கட்டிடக் கலைஞர்களான இவர்கள் நிலவுலகில் மனிதராய் வந்துள்ளனர். அவர்களது முகங்கள் அமரனின் பேரொளியை இன்னமும் தாங்கியுள்ளது.

அவர்களது குரல்கள் கடவுளின் சிந்தனையோடு இன்னமும் தொடர்பு கொண்டுள்ளது.

அவர்களது உடல்கள் ஆன்ம ஒளியால் அழகாகப் படைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

அவர்கள் 'ஓம்' என்னும் மந்திரத்தையும், பரம்பொருளை அறியும் ஜீவாவையையும் தன்னுள் சுமந்து அனந்தனின் ஆனந்தக் கோப்பையாய் இருக்கிறார்கள்.

கண்கள் தெய்வீக மனிதனை அறியக் கூடியதாய் உள்ளன.

உதடுகள் ஆன்மாவின் புனித கீதத்தை அறியாமலேயே உச்சரிக்கின்றன.

அவர்களது கால்களோ காலத்தின் பாதைகளில் எதிரொலிக்கின்றன.

ஞானம், இனிமை, வலிமை, சந்தோஷம் இவற்றின் குருவாயும் ஒளி பொருந்திய அழகிய பாதைகளின் கண்டுபிடிப்பாளர்களாயும் இருக்கின்றனர்.

தூய அன்பு வெள்ளத்தில் மூழ்கித் திளைப்பவராய்

பேரானந்தம் என்ற பொன் வாயில்களில் நடனம் ஆடுபவர்களாய் இருக்கின்றனர்.

அவர்களுடைய பாதைகள் ஒருநாள் உலகின் இருளை மாற்றும்.

இயற்கைத் தாயின் பிரகாசத் திருமுகத்தை அவர்கள் மெய்ப்பிப்பார்கள்.

சாவித்ரியில் ஒவ்வொரு வார்த்தையும். மந்திரமே. இவற்றைப் படிக்கும்பொழுது ஸ்ரீ அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் பால் நாம் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கை செயலாற்றி நம் மனம் தானாகவே மெளனத்தில் ஆழ்ந்துவிடும். மனதை அமைதியாக்கி ஆழ்ந்து படித்தால் இந்த அத்தியாயத்தில் நமது ஆன்மாவைக் கண்டறியக்

கூடிய பல திறவு கோல்கள் இருப்பதை நாம் அறியலாம்.

சாவித்ரியோடு நாம் ஜீவனுள்ள தொடர்பு கொண்டால் நம் பிரச்சினைகள் விலகுவதையும், ஒருவிதமான ஆழ்ந்த அமைதி நம்மை வந்தடைவதையும் நாம் காணலாம். பரம்பொருள், பிரபஞ்சம், புருஷன் இவற்றிற்கான தொடர்பை நாம் புரிந்து கொள்வோம். சாவித்ரி சத்திய ஜீவிய ஒளியையும், சத்திய ஜீவியத்தையும் உலகில் நிலைநாட்ட வந்தவள். அதன் மூலம் உலக இருளையும் சத்திய ஜீவிய ஒளியாய் மாற்றுகிறாள். உலகம் ஒளியாய் மாறுவதற்கு புருஷன் (தனி மனிதன்) இயற்கையை உயர்த்த வேண்டும். மனிதன் தான் உயரும்பொழுது இயற்கையையும் உயர்த்துகிறான். பரம்பொருளும், பிரபஞ்சமும் மனித இதயத்தில் இணைய வேண்டும். இது இறைவனின் விருப்பம். இந்த அத்தியாயத்தில் சாவித்ரி உலக அன்னையின் பல்வேறு அம்சங்களும் தானே என்று தெளிவாகப் புரிந்து கொள்கிறாள். அச்சக்திகள் அனைத்தும் அவளின் உண்மை உழியர்களாய்ப் பணி புரிவதையும் அறிந்து கொள்கிறாள். சாவித்ரி சத்தியஜீவிய லோகத்தின் ஈஸ்வரியும், சக்தியும் ஆக இருக்கிறாள். உலக அன்னையின் மூன்று அம்சங்களும் அவளே. இம் மூன்று அம்சங்களையும் ஒன்றாய் இணைத்து பூவுலகில் தெய்வீக வாழ்க்கைக்கு ஏங்கும் அஸ்வபதியிடம், உலக வாழ்வின் அரசரான அஸ்வபதியிடம் அவற்றை ஆர்வமாய் அனுப்புகிறாள்.

அஸ்வபதி தீவிர ஆர்வத்துடனும், கரும் தவமுயற்சியுடனும் சத்திய ஜீவிய அவதாரத்தை பூமிக்கு அழைக்கிறார். அவருடைய பிரார்த்தனை செவிசாய்க்கப்பட்டு, சாவித்ரி தெய்வீக அன்னை உலகில் சத்தியஜீவியத்தை நிலைநாட்டக் கீழே இறங்கி வருகிறாள்.

எனவே சாவித்ரி என்பவள் தெய்வீக அன்னையின் அவதாரம் ஆவாள். ஒவ்வொரு அவதாரமும் மனிதனைத் துன்புறுத்தும் அசுர சக்திகளை, இறைவனைக் கடுமையாய் எதிர்த்து நிற்கும் அசுர சக்திகளை, முற்றிலுமாய் அழித்து உலகமும், மக்களும் இன்பமாய் வாழ வழிசெய்கிறது. அவதாரங்கள் பரம்பொருளிலிருந்து வந்தவையாக இருக்கின்றன. அவைகள் மனித உருவையும் அதனால் ஒரு பெயரையும் தாங்கி உலக நியதிகளுக்கு உட்பட்டுச் செயலாற்றித் தங்கள் அவதார

நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகின்றன. உலக நியதிகளுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றாலும் மனித இனமாய் அவதாரிப்பதால் தன்னை நிபந்தனைகளுக்கு உட்படுத்திக் கொள்கின்றன. சாவித்ரி பூர்ண அவதாரம். சத்தியஜீவியத்திலிருந்து வந்தவள். அவள் தேர்தெடுத்த விஷயமோ மரணத்தின் விதியை நிர்ணயிப்பது. இதுவரை எந்த அவதாரமும் செய்யாதது. மிக மிகக் கடுமையான விஷயம். அவள் எமனை நேருக்கு நேர்ச் சந்தித்து வாதாடி எமனின் முழு ஆற்றலையும் வெளிக் கொண்டு வரச் செய்து இறுதியில் அவனுக்கு மரணத்தைத் தருகிறாள். அவளுடைய ஆன்மீகச் சாதனையில் அவள் மிகத் தெளிவாக எமனைச் சந்திக்கிறாள், அவனோடு நேருக்கு நேர் மோதுகிறாள், அவனை வெல்கிறாள், உணர்வின்மையின் ஆற்றலை இழக்கச் செய்கிறாள்.

இதிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது மனிதனுக்கு அசாத்திய துணிவும், தெளிவும், உறுதியும் அவசியம் தேவை என்பதேயே.

சாவித்ரி எமனைச் சந்திக்கத் தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்ளும்பொழுது அவளுடைய இருப்பான அடிமனத்திற்குச் (subliminal) செல்லும் அனுபவமும் அவளுக்குக் கிடைக்கிறது. இது மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். ஏனெனில் நம் எல்லோருக்குள்ளும் ஓர் அடி மனம் இருக்கிறது. அது பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவியுள்ளது. அதனால் அடி மனத்திற்கு எல்லாம் தெரியும். மனித இதயத்தின் ஆழத்தில் அடிமனக் குகையில் இருப்பது சைத்திய புருஷன். இதை நாம் சத்திய ஜீவியம் (TRUTH CONSCIOUS) என்று கூறுகிறோம். இதன் இருப்பிடத்தை சத்திய ஜீவிய லோகம் என்றும் கூறுகிறோம். ஒவ்வொரு மனிதனும் இங்கே செல்ல வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறான். சத்தியஜீவியத்தை அடைவதுவே மனிதப் பிறவியின் குறிக்கோள். இது இறைவன் மனிதனுக்கு அளித்துள்ள பணி. இதை விலக்க மனிதனுக்கு இறைவன் உரிமை அளிக்கவில்லை. மனிதன் வாழ்க்கையில் அடிமனத்திற்குச் செல்ல எடுக்கும் முயற்சியே மனிதனின் யோகம் என்று ஸ்ரீஅரவிந்தர் கூறுகிறார். இதற்கான மார்க்கம் சமர்ப்பணமும், சரணாகதியும். இதற்கு உதவுபவர்கள் ஸ்ரீஅரவிந்தரும், ஸ்ரீஅன்னையுமே ஆவர். ஏனெனில் இவர்கள் சத்தியஜீவிய உலகின் அவதாரங்கள். உலகில்

சத்தியஜீவியத்தை முதலில் வெளிப்படுத்தியதும் இவர்களே. ஸ்ரீஅரவிந்தர், ஸ்ரீஅன்னை இவர்கள் பரிந்துரைத்துள்ள ஆன்மீகப் பயிற்சிகளை மேற்கொண்டால் நம் முயற்சியின், நம்பிக்கையின் அளவைப் பொருத்து நாம் பயனடைவோம். ஸ்ரீஅரவிந்த ஆஸ்ரமத்துச் சூழல், ஆரோவில் சூழல், நாம் இருக்கமிடத்தில் நாமே ஏற்படுத்தும் ஸ்ரீஅன்னையின் சூழல் இங்கே செல்லுவதற்கு உதவியாய் இருக்கும். சத்தியஜீவியம் எப்பொழுதும் அனந்தனோடு தொடர்புடையதால் அங்கே நாம் இதுவரை வாழ்வில் பார்த்திராத காட்சிகளையும், கேட்டிராத குரல்களையும், மறைமுகமாய் வாழ்வில் நடக்கும் விஷயங்களின் இருப்பிடத்தையும் அறிவோம். அங்கே நாம் இறைவனோடு ஒன்றுவோம். சத்தியஜீவியத்திற்குச் செல்ல மிகுந்த அிக விழிப்பும், உள்ளுணர்ச்சியும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

தனது யோக யாத்திரையில் சாவித்ரி இப்பொழுது சிருஷ்டியின் இருளில் அடியெடுத்து வைக்கிறாள். சூன்யமான காரிய இருளானாலும் இது ஆன்மீக இருள். ஆன்மீக இருள் முன்னால் நள்ளிரவு ஒளியாகும் என்பது ஸ்ரீஅன்னையின் வாக்கு. எனவே இந்த இருள் சூர்யோதயத்திற்கு வழி விரும் இருள். சூர்யோதயமான 'வைகறை', வரப்போகும் நாளின் முன்னுரை, அந்த நாளோ 'அதி உன்னத ஆன்மீக உணர்வை', சூரியனை வெளிக் கொணருகிறது. சூர்யன் இறை ஞானமும், உண்மை ஜீவியத்தையும் பிறப்பில் இயல்பாகப் பெற்றவன். சாவித்ரி சூர்ய புத்ரி. சத்தியஜீவிய ஒளிக்கு முன்னாலுள்ள இந்த இருளில் அவள் சிறிது நேரமே இருக்கிறாள். ஆனால் இந்த இருளில் ஜீவியத்தின் அதி உச்சியை அடைவதற்கான இரகஸ்யங்களை அறிகிறாள். சத்தியஜீவியத்தை அடைவதற்கான பாதைகள் வில்தாரணமாகவும், விசாலமானதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்கிறாள். இருளைக் கடந்து, ஜீவியத்தின் புனிதச் சிகரங்களில் பரமனின் குகையை, தன்னுடைய சொந்த இருப்பிடத்தைத் தரிசிக்கிறாள். இங்கே சாவித்ரி தனது ஆன்மாவைச் சந்திக்கிறாள். சாவித்ரியைப் பின்பற்றி நாமும் நமது ஆன்மாவைக் கண்டறியலாம்.

சைத்தியபுருஷன், இருப்பு, சத்தியஜீவியம், வளரும் ஆன்மா, நமக்குள் இருக்கும் ஸ்ரீஅன்னை அனைத்தும் ஒன்றாகும். ஆன்மாவைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது ஸ்ரீஅரவிந்தர், பரமாத்மாவே ஜீவாத்மா என்கிறார். ஆன்மா முக்கியமானது என்றாலும்

முழுமையானதன்று. முழுமை என்பது ஜீவன். (ஜீவன் = உடல், உணர்வு, மனம், ஆன்மா அனைத்தும் சேர்ந்தது.) சைத்திய புருஷனுக்கே முழுமையுண்டு. சைத்தியபுருஷனை ஸ்ரீஅரவிந்தர் சுமுகம் என்றும் விளக்குகிறார். ஏனெனில் பிரிந்திருக்கும் அனைத்தையும் ஒன்றாய் இணைப்பது சைத்தியபுருஷனே. சைத்திய புருஷன் பரிணாமத்தில் ஜீவாத்மாவின் பிரதிநிதி. ப்ரக்ருதியின் பரிணாமச் சாரத்தைத் தன்னுள் சேர்க்க வல்லது. ஜீவாத்மா ஆதி அந்தம் இல்லாதது. இதற்குப் பரிணாமம் இல்லை. மேல் உலகிற்குரியது. மோட்சத்தை நாடுவது. மனித வாழ்வில் பங்கேற்காதது. எனவே நம்முள் இருக்கும் வளரும் ஆன்மா, அதாவது சைத்தியபுருஷனுக்கே முழுப்பார்வை உண்டு. மரபு வழியில் ஆன்மா மோட்சத்தை அடைகிறது. ஆனால் ஸ்ரீஅரவிந்தம் இதை ஏற்கவில்லை. மாறாக வளரும் ஆன்மா வாழ்க்கையில் இருக்கிறது, மனிதப் பிறவியின் குறிக்கோள் 'சத்திய ஜீவிய மனிதனாக' ஆன்மீகப் பரிணாமத்தில் வளருவது என்று கூறுகிறது. இதற்கு உலகமும், வாழ்க்கையும் அவசியம் தேவை என்று உறுதிபடக் கூறுகிறது. இது உலகிற்குப் புதிய கருத்து. வேத ரிஷிகள், உபநிஷத்தவர்கள், யோசிகள், முனிவர்கள் யாரும் அறியாதது. எனவே மனிதனுக்கு வாழ்க்கை முக்கியம். ஸ்ரீ அன்னை சத்தியஜீவிய அவதாரம். ஸ்ரீ அன்னையை வாழ்க்கையில் இணைப்பதுவே நாம் நம் ஆன்மாவைக் கண்டறிவதற்கு வழியாகும்.

வாழ்க்கையில் நாம் ஸ்ரீ அன்னையோடு இணைவது எப்படி? ஸ்ரீஅரவிந்தர், ஸ்ரீ அன்னை முறைகளைப் பின்பற்றினால் அவர்களை நம் வாழ்க்கையோடு இணைக்கலாம். அது போலவே நம் பிறந்த நாள் நமக்கு ஒரு சிறந்த கருவியாகச் செயல்படுகிறது. நமது பிறந்த நாளன்று நமது ஆன்மா இறைவனோடு தொடர்பு கொண்டு வரும் வருடத்திற்கான திறனையும், ஆற்றலையும் பெற்று வருகிறது. அன்று நம்முடைய மையங்கள் அனைத்தும் இறைவனுக்குத் திறவாயிருக்கின்றன. ஸ்ரீ அன்னை இது பற்றிக் கூறுகையில் பிறந்த நாளன்று ஆழ்ந்த அமைதியோடும், மிகுந்த விழிப்புணர்ச்சியோடும் இருந்தால் பல பிறவிகளில் கிடைக்கக் கூடியதை தன்னால் அன்று தன்னை அழைப்பவர்களுக்குத் தர இயலும் என்று கூறுகிறார். இதை நாம் சற்று விளக்கமாகப் பார்க்கலாம். மனிதனின் ஆன்மா பல பிறவிகள் எடுத்து ஒவ்வொரு பிறவியிலும் வளர்ச்சி அடைகிறது. ஒவ்வொரு பிறவியிலும் ஆத்மான்னுபவம் அடைகிறது. ஆனால்

மனிதன் தனது செயல்களை அறியாமையிலும், அகம்பாவத்திலும் செய்கிறான். அதாவது மனதின் மூலம் செய்து கர்மத்தை வளர்த்திக் கொள்கிறான். கர்மம் காலத்தில் உள்ளது. மனிதன் காலத்திற்கு உட்பட்டவனாயிருப்பதால் கர்மத்திற்கும் உட்பட்டவனாயிருக்கிறான். இதனால் பிறவிகள் நீடிக்கின்றன. ஸ்ரீ அன்னை சத்திய ஜீவிய அவதாரம். இங்கே அகம்பாவம் இல்லை. இது காலத்தைக் கடந்த நிலை என்பதால் கர்மத்திற்கு உட்படாதது. மேலும் கர்மத்தைக் கரைக்கும் வல்லமை உடையது. நாம் ஸ்ரீ அன்னையை ஏற்கும்பொழுதும், அவரை அழைக்கும் பொழுதும் காலத்தைக் கடந்து, காலத்தில் அவரை அழைக்கிறோம். பிறந்த நாளன்று நம் மையங்கள் இறைவனுக்குத் திறவாய் இருப்பதால் நாம் ஸ்ரீ அன்னையை அழைத்தால் அன்று நமக்குப் பல பிறவிகளில் ஏற்படும் அனுபவம் கிடைக்கிறது. நாம் சமர்ப்பணம், சரணாகதி மூலம் ஸ்ரீ அன்னையை அழைப்பதால் நம் செயல்களை அன்னையே செய்கிறார். ஆதலால் நாம் கர்ம பலனிவிருந்து விடுபடுகிறோம். இவ்வாறு ஸ்ரீ அன்னை நமது பிறவிகளைச் சுருக்கி, நம் கர்மத்தையும் கரைக்கிறார். இது மிக மிக முக்கியமானதாகும். ஏனெனில் மனிதன் கர்மத்தால் தனது பிறவிகளை நீட்டிக்கிறான். பல்லாயிரக்கணக்கான பிறவிகளின் மூலமே தன் ஆன்மாவைக் கண்டறிகிறான்.

நாம் சைத்தியபுருஷனைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். இதுவே நம்மை சத்தியஜீவியத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும். நமது குறிக்கோள் சத்தியஜீவியத்தை அடைவதுவே. ஏனெனில் ஸ்ரீ அரவிந்தம் சத்தியஜீவிய மனிதனைப் பற்றிக் கூறுகிறது. நமது சைத்தியபுருஷனை நாம் கண்டறிந்து அதனிடம் நம் வாழ்வை ஒப்படைக்க வேண்டும். இதைத்தான் ஸ்ரீ அன்னை நம்மிடம் எப்பொழுதும் கூறிக் கொண்டே இருக்கிறார். நமது இருப்பை நாம் அறிந்த பிறகு செய்ய வேண்டிய அனைத்தையும் நமக்காக ஸ்ரீ அன்னையே செய்வார். ஆன்மாவைக் கண்டறிந்த பின் மனிதன் சிறிது சிறிதாக ஆன்ம வளர்ச்சி அடைகிறான். ஆன்மா முதிர்ச்சி அடைந்து சத்திய ஜீவிய புருஷனாகிறது. நாம் சத்திய ஜீவிய புருஷனைப் பற்றியும் அறிய வேண்டும். சத்திய ஜீவிய சக்தியின் வளர்ச்சி அடைந்த நிலையே சத்திய ஜீவிய புருஷன். சத்திய ஜீவிய புருஷன் பிரபஞ்சத்திலுள்ள அனைத்து வெளிப்பாடுகளும் ப்ரம்மமே என்றும், பிரபஞ்சம் தன்னுள் இருப்பதையும், தான்

பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவியிருப்பதையும் உணர்வான். இவ்வாறு ப்ரம்மமும், பிரபஞ்சமும் சத்தியஜீவிய புருஷனில் இணைகிறார்கள். ப்ரம்மம், பிரபஞ்சம், மனிதன் மூன்றும் ஒன்றே என்பதை நாம் அறிகிறோம். சத்திய ஜீவிய புருஷன் ஏன் தேவை? ஆனந்தத்தை அனுபவிக்க விரும்பி ப்ரம்மம் ஜடமானது. ஆனந்தத்தை லீலையாக்கி அனுபவிக்கும் ப்ரம்மம், மீண்டும் 'அது'வாகவே மாற வேண்டும். அப்பொழுதே அனைத்தும் பூரணம் பெறும். அதற்கு 'ஜடம்' ப்ரம்மமாக வேண்டும். நம்முள் உள்ள சத்திய ஜீவிய சக்தி, சத்திய ஜீவிய புருஷனாக வளரும் பொழுது, நம்முடைய உணர்வுகளை உயர் நிலைக்கு உயர்த்திச் செல்கிறது. அதேசமயம் ஆன்மாவிலிருந்து மனதிற்கும், மனதிலிருந்து உணர்வுக்கும், உணர்விலிருந்து உடலுக்கும் கீழே இறங்கி வருகிறது. இதைத்தான் ஸ்ரீஅரவிந்தர் மேலும் கீழும் செல்லக் கூடியது (double opening) என்று குறிப்பிடுகிறார். இப்பொழுது மனிதன் முழுமையாக சத்தியஜீவிய சக்தியால் நிரப்பப் பட்டுள்ளான். மனம், உணர்வு, உடல் என்ற கீழ் உணர்வுகள் இல்லை, ஜடம் தன்னை அறிகிறது. தன்னை அறிந்த ஜடம் 'சத்தியஜீவிய மனிதனாக' தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்நிலையில் மனிதன் மரணமில்லாப் பெரு வாழ்வை அடைகிறான். அதை இந்தப் பூலோகத்திலேயே அடைகிறான். பூலோகம் சொர்க்கமாகிறது. இந்த 'gnosis' என்ற சொல் கிரேக்கச் சொல். இதற்கு பிறப்பிலேயே பண்புகளை இயல்பாகப் பெற்றவன் என்று பொருள். இது இந்தியர்கள் ஞானம் அடைந்தவர்களை 'ஞானி' என்று கூறுவதற்கு இணையானதாகும்.

இந்த அத்தியாயத்தில் சாவித்ரி அடிமன குகையைச் சந்திக்கிறாள். இது கர்ப்பக்கிரஹம், புனிதச் சரணாலயம், சத்திய ஜீவியம் ஸ்தாபிக்கப் பட்டுள்ள இடம். சத்திய ஜீவியத்தின் வாயிலில் நிச்சலமான பூரண அமைதி நிலவுகிறது. நமக்குள் இத்தகைய அமைதியை நிலைநாட்ட நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். ஸ்ரீஅரவிந்தர் தன்னுடைய 'The Word of Silence' என்ற கவிதையில், 'A bare impersonal hush is now my mind' என்று தனது மனம் ஏதுமற்ற நிச்சலமான அமைதியில் இருப்பதைக் கூறுகிறார். முன்பே கூறியது போல் அவருடைய எழுத்துக்கள் சக்தி வாழ்ந்தவை என்பதால் இக்கவிதையை மிக மிக அமைதியாய் படிக்கும் பொழுது நமக்குள்ளும் அமைதி வரும்.

இதே அத்தியாயத்தில் ஸ்ரீஅரவிந்தர் சாவித்ரியின் மஹாகுந்தளினி சக்தி அவளுடைய மையங்களைத் திறப்பதைச் சித்திரம் போல் மனதில் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். இதைப் பற்றியும் நாம் கட்டாயம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சத்தியஜீவிய வாயிலில் இருபுறமும் உள்ள கல் தூண்களில் இரண்டு பெரிய பொன்னிறப் பாம்புகள் சுருண்டு படுத்திக் கிடக்கின்றன. அவைகள் ஆழ் துயிலில் உள்ளன. இவையே குந்தளினி சக்திகள் ஆகும். பேராற்றல் கொண்ட இந்த ஞானச் சக்திகள் மனிதனின் வாழ்க்கைச் சக்திகளோடு தொடர்பு கொள்ள வல்லவை. மனிதனை சத்தியஜீவிய சக்தியோடு இணைக்கும் ஆற்றலும் பெற்றவை. உறங்கும் இச்சக்திகளுக்கு விழிப்புணர்வைக் கொடுத்து உசுப்பி விட்டால், இவை நம் மையங்களைத் திறந்து நம் ஆன்மாவின் அருகில் இட்டுச் செல்லும். மனிதனின் பேராற்றல்கள் பொக்கிஷமாய் மறைந்து கிடக்கும் இடம் இது. நமது ப்ராணமய ஜீவனின் மூலமாக இதனோடு நாம் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். சாவித்ரிக்கு மஹாகுந்தளினி சக்தி மேலிருந்து கீழாக ஒவ்வொரு மையமாகத் திறக்கிறது. பொதுவாக யோகத்தில் குந்தளினி மூலாதாரத்திலிருந்து புறப்பட்டு நாடி, இதயம், தொண்டை, புருவம், தலை ஆகிய இடங்களிலுள்ள சக்கரங்களை எழுப்பிக் கடைசியில் சஹஸ்ரதளத்தில் இறைவனோடு கலக்கும். சத்தியஜீவியத்தில் சாவித்ரியின் மையங்கள் மேலிருந்து, கீழ் நோக்கி ஒவ்வொன்றாய்த் திறக்கின்றன. ஒவ்வொரு மையமும் சூரியனைக் கண்ட தாமரை போல் சந்தோஷமாய் மலர்ந்து திறக்கிறது என்று அற்புதமாய் வர்ணிக்கிறார். முதலில் சாவித்ரி ஒவ்வொரு அறையாய் கடக்கிறாள். ஒவ்வொரு கதவாய் தாண்டிச் செல்லுகிறாள். பாறைக் கதவுகளையும் கடந்து செல்லுகிறாள். அவ்வாறு ஒவ்வொன்றாய்த் தாண்டும் பொழுது அங்குள்ள அனைத்தும் தானாகவே இருப்பதை உணர்கிறாள். தான் அந்தப் பரம்பொருளின் அன்பே என்றும், அங்குள்ள கடவுளரும், தேவிகளும் தானும், அவனுமே என்றும் உணர்கிறாள். அவைகள் வேறு, தான் வேறு இல்லை, அனைத்தும் தானே என்பதை அவள் உணரும் பொழுது, இது நாள் வரை முத்திரையிடப்பட்டு மூடிக் கிடந்த அவளுடைய மாபெரும் ஆற்றல் விழிப்புற்று சாவித்ரிக்கு அவள் யார் என்பதை அடையாளம் காட்டுகிறது. இறுதியில் அவள் மிக மிக ப்ரகாசமாய், ஜீவாலையாய் கனன்று கொண்டிருக்கும்,

கதவுகளேயற்ற அந்த இடத்தில் தன்னுடைய இரகசிய ஆன்மாவைச் சந்திக்கிறாள்.

சாவித்ரி ஒவ்வொரு அறையாகக் கடப்பதைக் குறிக்கும் சாவித்ரி வரிகள்

Savitri moves on:

*Through room and room, through door and door and rock-hewn door,
She felt herself made one with all she saw.
A sealed identity within her woke;
She knew herself the Beloved of the Supreme:
These Gods and Goddesses were he and she:*

p. 525

பேராசிரியர் இங்கே ஸ்ரீஅரவிந்தரின் கவிதை ஒன்றை நினைவு கூர்கிறார்.

பிரபஞ்சத்திலுள்ள அனைத்தும் தானும், அவனுமே என்று சாவித்ரி அறிந்ததைப் போல், எல்லாவற்றிலும் இறைவனையே தான் உணர்வதை ஸ்ரீஅரவிந்தர் தன்னுடைய கவிதையில் அற்புதமாய் வர்ணிக்கிறார். இதோ அந்த அற்புதமான கவிதை.

Because Thou Art | என்று தொடங்கும் கவிதையிது.

*Because Thou art All-beauty and All-bliss,
My soul blind and enamoured yearns for Thee;
It bears Thy mystic touch in all that is
And thrills with the burden of that ecstasy.*

*Behind all eyes I meet Thy secret gaze
And in each voice I hear Thy magic tune:
Thy sweetness haunts my heart through Nature's ways;
Nowhere it beats now from Thy snare immune.*

*It loves Thy body in all living things;
Thy joy is there in every leaf and stone:
The moments bring Thee on their fiery wings;
Sight's endless artistry is Thou alone.*

*Time voyages with Thee upon its prow
And all the future's passionate hope is Thou.*

அவருடைய கவிதையின் ஆனந்தம் இதோ நம்மையும் தொற்றிக் கொள்கிறது. அந்தக் கவிதையின் தமிழாக்கம்.

நீயே அனைத்து அழகுமாயும், ஆனந்தமாயும் இருப்பதால் குருட்டுத்தனமும், ப்ரேமையும் கொண்ட எனது ஆன்மா உனக்காகவே ஏங்குகிறது. இருக்கும் அனைத்தும் உன் ஆன்மீக ஸ்பரிசத்தைத் தாங்கியுள்ளதை உணர்ந்து கிளர்ச்சியுற்ற எனது ஆன்மா அந்த ஆனந்தப் பரவசத்தில் உறைந்து போகிறது.

எல்லா பார்வைகளுக்குப் பின்னாலும் உன்னுடைய இரகசிய பார்வையையே நான் சந்திக்கிறேன். கேட்கும் குரலில் எல்லாம் உன் மந்திர ஒலியையே கேட்கிறேன். இயற்கையில் உன் இனிமையை உணர்ந்த என் இதயமோ அந்த இனிமையையே எப்பொழுதும் நாடுகிறது. மாயக் கிளர்ச்சியூட்டி வலுவான பாதுகாப்பைத் தரும் உன்னிடமிருந்து அது விலகுவதேயில்லை.

உள்ள அனைத்தையும் உனது உடலாய் நேசிக்கிறது. ஒவ்வொரு கல்லும், இலையும் உன் ஆனந்தத்தையே பிரதிபலிக்கின்றன. காலச் சிறகுகள் விநாடியாய் உன்னையே கூட்டி வருகின்றன. காணும் இடமெல்லாம் முடிவற்ற கலை நயமாய் நீயே இருக்கிறாய்.

காலக் கப்பல் தன் பிரயாணத்தை உன்னுடனேயே நடத்துகிறது. வருங்காலத்தின் கட்டுக்கடங்கா நம்பிக்கையாய் நீ மட்டுமே இருக்கிறாய்.

ஸ்ரீஅரவிந்தரின் இந்தக் கவிதை அவர் பரம்பொருளுடன் எவ்வாறு ஒன்றுகிறார் என்பதைக் காட்டுகிறது. ஸ்ரீஅரவிந்தர் தன் யோகத்தைப் பயிலுபவர்களுக்கு தனக்குக் கிடைக்கும் யோக அனுபவம் அவர்களுக்கும் கிடைக்கும் என்று கூறுகிறார். அவருடைய எழுத்துக்களைப் படிக்கும் நாமும் சிறிது சிறிதாக சித்தி கிடைக்கப் பெறுவோம்.

நாம் இப்பொழுது சாவித்ரியைப் பின்பற்றுவோம். சாவித்ரி என்ற

மானுட தெய்வம், தன்னுடைய ஆன்மாவில் தெய்வீக அன்ணையைச் சந்திக்கிறாள். அது ஆதிபராசக்தி உறையுமிடம். இப்பொழுது பேராசிரியர் தனது சொற்பொழிவில், சாவித்ரி யார் என்பதையும், அனந்தனின் திருவிளையாடல் என்ன என்பதையும், மனிதனின் சிறப்பையும், இறைவன் ஏன் மனிதனை நாடி வருகிறான் என்பதையும் கீழ்க்கண்ட பகுதிகளில் விவரிக்கிறார்.

சாவித்ரி அன்னை பராசக்தியின் அவதாரம். அவள் பரம்பொருளையும், பிரபஞ்சத்தையும், மனிதனையும் இணைக்கும் பாலமாக இருக்கிறாள். சாவித்ரியில் 314-ஆம் பக்கத்தில் இந்த வரிகள் இடம் பெறுகின்றன.

*She is the golden bridge the wonderful fire.
The luminous heart of the Unknown is she,
A power of silence in the depths of God;
She is the force, the inevitable Word*

இந்த வரிகள் அனைத்தும் சாவித்ரியைக் குறிக்கின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். இவளே தெய்வீக அன்னை. சிருஷ்டிக்கு அப்பால் இருந்து சிருஷ்டியை உண்டாக்கியதும் இவளே. சச்சிதானந்தத்தில் சித்-சக்தியாக இருப்பவளும், பிரபஞ்சத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள அனைத்திலும் இருப்பவளும் இவளே. விஸ்வேஸ்வரி அன்னையும், உலக மாதாவும் இவளே. அஸ்வபதி எந்தத் தெய்வீக அன்ணையைத் தரிசித்து வரம் கேட்டாரோ, எந்தத் தெய்வீக அன்னை 'பூமிக்கு அருளாய் வருவேன்' என்று வாக்குத் தந்ததோ அதே தெய்வீக அன்னை சாவித்ரி ஆவாள். பரம்பொருளிலிருந்து 'ஓம்' காரமாய் வெடித்து வந்தவளும் அவளே. இவளே உயர் உணர்வு நிலைகளில் பரப்ரகருதி. பிரபஞ்சத்தின் இயக்கமாயும், பிரபஞ்சத்தை இயக்குபவளாயும், மனிதனில் சக்தியுடைய புருஷனாயும் இருக்கிறாள். இவை மட்டுமல்லாமல் மனம், உணர்வு, உடலாயும் அதற்கும் கீழுள்ள ஆழ்மனமாயும் (subconscious), அவசேதனமாயும் (inconscient) இருக்கிறாள். சாவித்ரி சக்திய ஜீவிய சக்தி (TRUTH CONSCIOUS FORCE) ஆவாள். சாவித்ரியில் அஸ்வபதியின் யோகம் என்பது ஸ்ரீஅரவிந்தரின் யோகமாயும், சாவித்ரியின் யோகம் என்பது நாமெல்லோரும் அறிந்த ஸ்ரீஅன்னையின் யோகமாயும் இருக்கிறது. சாவித்ரி என்பவள்

நாம் அனைவரும் அறிந்த ஸ்ரீஅன்னையே ஆவார். ஸ்ரீஅன்னை சக்திய ஜீவிய லோக அவதாரம். இந்த அவதாரத்தில் அவர் தன்னை பூரணமாய் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். லைஃப் டிவைன் புத்தகத்தில் இறுதி அத்தியாயத்திற்கு முன்னுள்ள அத்தியாயம் சக்திய ஜீவிய புருஷனைப் பற்றிக் கூறுகிறது. அதில் ஸ்ரீஅரவிந்தர் ப்ரம்மத்தின் சாரமே ஆனந்தம் தான். அந்த ஆனந்தத்தில் உற்பத்தியாவது சக்திய ஜீவியம் (Supermind) என்று எழுதுகிறார். இந்த சக்திய ஜீவியத்தில் அவதரித்தவர் ஸ்ரீஅன்னை. இந்த அவதாரம் பூரண அவதாரம் என்று அழைக்கப்படக் காரணம், ஜடம் தன்னை உணர்ந்து ப்ரம்மம் ஆனால் சிருஷ்டி பூர்த்தியாகும். அதை நிறைவேற்ற வந்தவர் ஸ்ரீஅன்னை.

பேராசிரியர் தொடர்ந்து அனந்தனின் திருவிளையாடலாகிய லீலையை விவரிக்கின்றார்.

தனனுடைய உரிமையைக் கொண்டு இதுவரை அனுபவித்திராத ஆனந்தத்தை அனுபவிக்க ப்ரம்மம் திருவுள்ளம் கொண்டது. தொலைந்ததைக் கண்டுபிடிப்பது ஆனந்தம். ஓளிய விரும்பிய ப்ரம்மம் அங்கிங்கெனாதபடி எங்குமே தானாயிருப்பதால் தனக்குள்ளேயே தன்னை மறைத்து, அதை மறந்து தன்னையே தேடிக்கண்டுபிடிக்கிறது. ப்ரம்மம் தன்னை மறைத்துக் கொள்வது சிருஷ்டியாயும், தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்வது பரிணாமமாயும் இருக்கிறது. ப்ரம்மம் சிருஷ்டியில் மேலிருந்து கீழ் வரும் பொழுது பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு இறுதியில் ஜடமாகிறது. ஜடத்தில் ப்ரம்மம் அஞ்ஞானமாய்த் தன்னை மறைத்துக் கொள்கிறது. ஞானம் அஞ்ஞானமாவதால் உடன்பாடுகள் அனைத்தும் முரண்பாடாய் மாறுகின்றன.

ப்ரம்மம் = சச்சிதானந்தம்

சிருஷ்டியில் அது சத்-சித்-ஆனந்தமாகிறது.

எதுவுமே இல்லாத ப்ரம்மம், விவரிக்க இயலாத ப்ரம்மம், ஐக்கியமே உருவான ப்ரம்மம் முதலில் ஜீவனாக மாறுகிறது. அந்நிலை சத்-புருஷன் என்ற நிலை. மாறினாலும் ப்ரம்மத்தோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளது. பின்னர் சக்திய ஜீவியமாகிறது. இந்நிலையிலும் இது ஆனந்தத்தோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளது. சக்திய ஜீவியத்தில்

இரு பிரிவுகள் ஏற்பட்டு, இதற்கிடையே மனம் பிறக்கிறது. மனம் பிறக்கையில் அது சச்சிதானந்தத்தோடான தனது தொடர்பை முற்றிலும் இழந்து விடுகிறது. எனவே மனம் பிரிக்கும் கருவியாகச் செயல்படுகிறது. மனம் உற்பத்தி செய்ததே வாழ்வும், உடலும். எனவே ஜடத்தில் அனைத்தும் முரண்பாடாகின்றன. மனம் பிரிக்கும் கருவி என்றாலும் அதன் மூலம் சத்தியஜீவியமாய் இருப்பதால் மனதைச் சிறந்த கருவியாக்கி நாம் சத்திய ஜீவியத்தை அடையலாம். ஐக்கியத்தை முற்றிலும் இழந்த ப்ரம்மம், இடம், காலம், புறம் என அனைத்திற்கும் தன்னை உட்படுத்திக் கொண்டு மனித வாழ்க்கையை லீலையாக்கி, அதை ஆனந்தமாய் ரசிக்கிறது. இதைத்தான் நாம் இறைவனின் திருவிளையாடல், லீலை, ரசா என்றெல்லாம் பெயரிட்டு அழைக்கிறோம். ஜடத்தில் தன்னை ஒளித்துக் கொண்ட ப்ரம்மம், ஜடத்திலேயே தன்னை அறிந்து வெளிப்படல் வேண்டும். அப்பொழுதே லீலை பூர்த்தியாகும். மறைவது சிருஷ்டி, வெளிவருவது பரிணாமம் என்பதை முன்பே நாம் பார்த்தோம்.

ப்ரம்மத்தின் லீலையில் மனிதன் எவ்வாறு இடம் பெறுகிறான்? மனம் கொண்ட மனிதன், தன்னை மறந்த இறைவன். மனிதனுடைய ஆத்மா ஜீவாத்மா. இந்த ஜீவாத்மாவை உற்பத்தி செய்தது ப்ரபஞ்சம். எனவே மனிதன் ப்ரபஞ்சத்தின் ஆத்மாவும் ஆவான். ஸ்ரீஅரவிந்தர் கூறுவது சைத்திய புருஷனைப் பற்றி. சைத்திய புருஷன் பரிணாமத்தில் ஜீவாத்மாவின் பிரதிநிதி. ப்ரக்ருதியின் பரிணாமச் சாரத்தை தன்னுள் சேர்ப்பது. சைத்தியபுருஷன் ப்ரக்ருதியின் ஆத்மா (Being of the Becoming). பரிணாமம் என்பதால் சைத்திய புருஷனுக்கு முழுமையுண்டு. ஜீவாத்மா கடைசி வரை ஜீவாத்மாவாகவே இருக்கும். சைத்திய புருஷன் முதலில் ஜீவியமாக மனதில் ஆரம்பிக்கும். வளரும். உருவம் பெற்று ஜீவனாகும். இம்மாற்றம் நிகழும்பொழுது மேலும் கீழும் செல்லும். மேலே ஈஸ்வரனாகவும், கீழே உடலின் சைத்தியபுருஷனாகவும் மாறும். அனைத்தையும் முழுமையாய் பார்க்கக் கூடிய சைத்தியபுருஷன் மனிதனின் இதயத்தின் ஆழத்தில் அடிமனக் குகையில் இருக்கிறான். மனிதன் ஆற்றல் மிக்கவனாய் இருக்கக் காரணம் இதனால்தான். உடல் மனதை ஆளுகிறதும் உண்மை. மனம் உடலை ஆளுவதும் அதைவிட உண்மை. சைத்தியபுருஷனே அனைத்தையும் ஆட்சி செய்கிறது என்பதே உண்மையான உண்மை.

மனிதனுக்குக் கிடைத்துள்ள இந்தப் பேறு ப்ரபஞ்சத்தில் வேறு எந்த இனத்திற்கும் இல்லை. ஸ்ரீஅன்னை அஜெண்டாவில் சத்ப்ரேமிடம், மனிதன் மட்டுமே பரம்பொருளைத் தன்னில் வைத்திருக்கிறான். அவன் மட்டுமே இறைவனோடு நேரிடையாகத் தொடர்பு கொள்ளக் கூடியவன் என்கிறார். மனிதன் வாழ்வில் அனுபவிக்கும் வலியும், துயரங்களும், இன்னல்களும் இறைவன் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கத் தேர்ந்தெடுத்த வழிகளாகும். உண்மையில் அவை நம்மை இறைவனின் அருகாமைக்கு எடுத்துச் செல்பவை என்பதை நாம் உணர வேண்டும். நம்முள் இருக்கும் சைத்திய புருஷனைப் பற்றியும் இந்த அத்தியாயத்தில் விவரிக்கப்படுகிறது. நாமும் அதை அறிந்து கொள்ளலாம். ஒரு தாயானவள் தன் குழந்தையின் வாழ்வில் முழுவதும் பங்கேற்பதைப் போல் தெய்வீக அன்னை நம் அனைவரின் வாழ்விலும் பங்கேற்கிறாள்.

தன்னுடைய ஜீவனின் ஒரு பகுதியை மனித இதயத்தின் ஆழத்தில் மறைத்து வைத்திருக்கிறாள். மனிதனின் கட்டை விரல் அளவே உள்ள இந்த ஜீவன் தன்னை பூரணமாய் விட்டுக்கொடுத்து அனைத்தையும் மறந்து உலகின் துயரங்களைச் சகித்து கஷ்டங்களில் பங்கேற்று நட்சத்திரங்களைப் போல் சதா கருமையாய் உழைத்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. நமக்குள் இருக்கும் இது நம்முடன் சிரித்து, அழுது, நம்முடைய கஷ்டங்களில் இணைந்து, வெற்றியில் பூரித்து, கார்டத்திற்காகப் போராடி நம்முடைய கரணங்களோடு ஒன்றுகிறது. நம்முடைய சுக துக்கங்களில் பங்கேற்று விதியின் கரங்களில் சிக்கி இரத்தம் சிந்தி சிலுவையிலும் அறையப்படுகிறது. மனிதனில் தெய்வமாய் இருக்கும் இந்தப் பகுதி காலத்தின் ஆத்மாவாய் நம்முள் இருந்து நம்மை மேலும் மேலும் ஒளிக்கும், மேலும் மேலும் ஆற்றலுக்கும் உயர்த்தி நம்மை இறைவனோடு இணைய வைக்கிறது.

சாவித்ரியில் இவற்றைக் குறிக்கும் வரிகள்

*As a mother feels and shares her children's lives,
She put forth a small portion of herself,
A being no bigger than the thumb of man
Into a hidden region of the heart*

To face the pang and to forget the bliss,
 To share the suffering and endure earth's wounds
 And labour mid the labour of the stars.
 This in us laughs and weeps, suffers the stroke,
 Exults in victory, struggle for the crown:
 Identified with the mind and body and life,
 It takes on itself their anguish and defeat,
 Bleeds with Fate's whips and hangs upon the cross,
 Yet is the unwounded and immortal self
 Supporting the actor in the human scene.
 Through this she sends her glory and her powers,
 Pushes to wisdom's heights, through misery's gulfs;
 She gives us strength to do our daily task
 And sympathy that partakes of other's grief . . .

In this human portion of divinity
 She seats the greatness of the Soul in Time
 To uplift from light to light, from power to power,
 Till on a heavenly peak it stands, a king.

p. 526, 527

ஆனால் அதே சமயத்தில், எதனாலும் பாதிக்கப்படாததாயும், அழியாமலும் நம்முள் இருந்து, இறைவனின் நாடகத்தில் நடிகனாய் இருக்கும் மனிதனைக் காத்து ரட்சிக்கிறது. தெய்வீக அன்னை இதன் மூலம் தனது சிறப்பையும், ஆற்றலையும் நமக்களிக்கிறாள். வாழ்க்கையில் துயரங்கள் என்ற கரடு முரடான பள்ளங்களின் மூலம் நம்மை ஞானத்தின் உச்சிக்கு எடுத்துச் செல்கிறாள். நமது அன்றாட அலுவல்களுக்கான சக்தியைத் தருவதும் இதுவே. இவ்வாறு சைத்திய புருஷன் இடையறாது நம்மோடு இணைந்துள்ளது. மனிதன் என்பது இதுவே. மனிதனின் உடலும், உயிரும் அழியும், ஆனால் அவனது வாழ்விற்கு அழிவில்லை. ஜடமாகி ஆனந்தத்தை அனுபவித்த ப்ரம்மம் மீண்டும் 'அது'வாக ஆவது பூரணநிலை. அதையும் ப்ரம்மம் மனிதன் மூலம்தான் செய்ய வேண்டும். மனித உடலில் ப்ரம்மம் வெளிப்படுவதே பூரணநிலை. இது கைகூடி வருவதற்கு மனிதன் ஆன்மாவைக் கண்டறிந்து அதனிடம் தன் வாழ்க்கையை ஒப்படைக்க வேண்டும். மனிதன் தன் ஆன்மாவைக் கண்டறிய உயர் உணர்வுகளுக்குச் செல்ல வேண்டும். இதை அவன் உலகில், இயற்கையில் செய்கிறான். தான் உயரும் பொழுது இயற்கையையும் உயர்த்துவான்.

அப்பொழுது ப்ரபஞ்சத்தில் தன்னை அறிகிறான். ப்ரபஞ்சமும், ப்ரம்மமும் மனித இதயத்தில் இணைவார்கள். ப்ரம்மம், ப்ரபஞ்சம், மனிதன் மூவரும் ஒன்றாகும் போது சத்தியஜீவியம் மனம், வாழ்வு, உடலை சத்திய ஜீவியத்தால் நிரப்பும். உடலாகிய ஜடம் தன்னை அறியும். சத்திய ஜீவன் பிறப்பான். சத்திய ஜீவனின் பிறப்பே ஜடம் தன்னை ப்ரம்மமாக அறிவது. மனிதனே சத்திய ஜீவனாகப் பிறக்கிறான். ஆனால் அப்பொழுது அவனிடம் மனம், மனதிலிருந்து உற்பத்தியானவைகளான உயிர், அழியும் உடல் ஆகியவை இருக்காது. அவன் மரணமில்லாப் பெருவாழ்வைப் பெறுகிறான். உலகமும் ஒளியானபடியால் அது சொர்க்கமாகிறது. மனிதன் அமரனாகும் உயரிய விதி உடையவன், பூலோகம் சொர்க்கமாகும் என்று ஸ்ரீஅரவிந்தம் கூறுவது இதுவே.

மனித வாழ்வனைத்தும் ஒரு நாடகமே. நாடகம் நடக்கிறது. இதை எழுதி இயக்குபவன் இறைவனாக இருக்கிறான். இந்த நாடகத்தை ப்ரபஞ்சம் என்ற அரங்கில் நடத்துகிறான். நாடகத்தின் பாத்திரங்களாகிய நாம் அனைவரும் மாறு வேடம் பூண்ட கடவுள். நாடகமாயும், நாடகப் பாத்திரங்களாயும், நாடக மேடையாகவும் இருப்பதுவும் அவனே. நாடகத்தை பார்க்க மறுக்கும் உரிமையோ, பங்கேற்க மறுக்கும் உரிமையோ மனிதனுக்கு அளிக்கப் படவில்லை. எனவே நாடகத்தின் விளைவுகள், எதிர்விளைவுகளைக் கவனிக்கும் அவசியத்தில் மனிதன் இருக்கிறான். ஆண்டவன் தனது நாடக நிகழ்ச்சிகளைத் துரிதப்படுத்துவதில் ஆர்வம் செலுத்தவில்லை. காலத்தின் கரங்களில் அவற்றைக் கொடுத்துவிட்டான். காலமோ நிச்சலமாய் அமைதியாய் தனது கடமையைச் செய்கிறது. காலம் தன் போக்கில் மனிதனை இட்டுச் செல்கிறது. மனிதனிடம் எவ்வளவு முரண்பாடுகள் இருந்தாலும் தெய்வீக அன்னை நமக்குள் இருந்து நம்முடைய செயல்களின் மூலம் நம்மை இறைவனை நோக்கி நகர்த்துகிறாள். இடையறாமல் இதைச் செய்து கொண்டே இருக்கிறாள். ஸ்ரீஅரவிந்தர் 'லீலை' என்ற தன்னுடைய கவிதையில், அனந்தமான இறைவன், அனந்தமான விளையாட்டை, அனந்தமான வெளியில் விளையாடுகிறான் என்று வர்ணிக்கிறார். நாரதரும் சாவித்திரியில் முகமூடி அணிந்த அந்தரங்க விளையாட்டுக்காரன் ஒருவன் மனிதனை நடத்திச் செல்லுகிறான். அடுத்த விநாடி தன்னுடைய உதடுகள் என்ன கூறும் என்பதை உணரமுடியாதவன் மனிதன் என்றும் கூறுகிறார். மனிதன் அறியாமை, அகம்பாவம், கர்மம்

இவற்றால் ஆளப்படுகிறான். இவற்றிலிருந்து விடுபட அவன் தன்னை அறிய வேண்டும். தன் ஆன்மாவை அறிய வேண்டும். சாவித்ரி தனது ஆன்மாவைக் கண்டறிந்ததன் பலனை நமது கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் பார்த்தோம். அனைத்தையும் விளக்கிய பேராசிரியர் தனது சொற்பொழிவின் இறுதியில், சாவித்ரியின் இரண்டாம் புத்தகத்தில், ஐந்தாம் அத்தியாயத்தில் சைத்திய புருஷனைப் பற்றிக் கூறியுள்ளதை விளக்கி தனது சொற்பொழிவை நிறைவு செய்கிறார்.

*A mighty Supernature waits on time.
The world is other than we now think and see,
Our lives a deeper mystery than we have dreamed;
Our minds are starters in the race to God,
Our souls deputed selves of the Supreme.
Across the cosmic field through narrow lanes
Asking a scanty dole from Fortune's hands
And garbed in beggar's robe there walks the One.
Even in the theatre of these small lives
Behind the act a secret sweetness breathes,
An urge of miniature divinity.
A mystic passion from the wells of God
Flows through the guarded spaces of the soul;
A force that helps supports the suffering earth,
An unseen nearness and a hidden joy,
There are muffled throbs of laughter's undertones,
The murmur of an occult happiness,
An exultation in the depths of sleep,
A heart of bliss within a world of pain.*

p. 169

ஆற்றல் மிக்க அதி உன்னத இயற்கை காலத்தில் காத்துக் கிடக்கிறது. எதை உலகமாய் நினைத்து இப்பொழுது பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோமோ அது உண்மையான உலகம் இல்லை. நாம் கனவுகாணும் வாழ்க்கையைவிட ஆழமான இரகஸ்யங்களைக் கொண்டது வாழ்வு. கடவுளை நோக்கிச் செல்லும் பந்தயத்தில் மனம் ஆரம்பமாய் இருக்கிறது. நமது ஆன்மா இறைவனின் பிரதிநிதி.

ப்ரபஞ்சப் பரவெளியில் குறுக்குச் சந்துகளில் பேரதீர்ஷ்டத்திடம் பற்றாக் குறையை யாசிக்கிறோம். அந்த ஒருவனோ பிச்சைக்காரனாய் உடையணிந்து நம்மிடையே உலாவுகிறான். வாழ்க்கை எனும் இந்தச் சின்னத் திரையரங்கிலும் திரைக்குப் பின்னால் இரகசியமான ஒன்று இன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதுவே கடவுளின் மறு உருவம். கடவுளின் ஊற்றுக்களிலிருந்து கருகை, ஆன்மாவில் வெள்ளமாய் பொழிந்து நம்மைக் காக்கிறது. கண்ணுக்குத் தெரியாத அருளெனும் அருகமை, மறைந்துள்ள சந்தோஷம் ஒரு சக்தியாய் நின்று உலகின் துயரங்களைத் தாங்கி உலகை ரட்சிக்கின்றது. ஒளிந்திருந்து நகைக்கும் குரலை அதிவேகமாய் துடிக்கும் இதயம் போர்வையாய் மறைக்கிறது. உணர்முடியாத பெருமகிழ்ச்சி முணுமுணுப்பாய் கிசுகிசுக்கிறது. ஆழ்துயலில் பேராணந்தம் இருக்கிறது. வலியான உலகில் பேரின்பம் நடுநாயகனாய் வீற்றிருக்கிறது.

உடலும் உயிருமான நம் வாழ்க்கையில் கடவுளின் சிறு பொறியாய் ஆன்மா தொடர்ந்து வாழ்கிறது. சில நேரங்களில் கீழ்த்தரமான நமது திரைகளைக் கிழித்தெறிந்து அச்சிறு பொறியை ஊதிக் கிளறி விட்டு நம்மை பாதிக்க கடவுளாக்குகிறது.

பேராசிரியரின் சொற்பொழிவிலிருந்து நாம் ஆன்மாவைக் கண்டறிவதன் அவசியத்தை அறிந்து கொள்கிறோம். ஆன்ம விழிப்பு ஆன்மாவைக் கண்டறிய உதவும். ஆனால் இவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படையாக இருக்க வேண்டியது ஒன்று உள்ளது. தொடர்ந்த தீவிரமான ஆர்வமே அது. ஆர்வம் இல்லையெனில் எதுவும் செய்ய இயலாது. எனவே நாம் நமது தமிழாக்கத்தை 'ஸ்ரீஅன்னை' என்ற புத்தகத்தில் ஸ்ரீஅரவிந்தர் எழுதிய முதல் வரிகளைக் கொண்டு நிறைவு செய்கிறோம்.

இரு சக்திகள் உள்ளன: அவற்றின் இணைந்த செயலின் மூலமே, நமது முயற்சியின் மிகப் பெரிய, மிகக் கடினமான நோக்கம்

நிறைவேற முடியும் - கீழிருந்து அழைக்கும் தளராத நிலைத்த ஆர்வம், மேலிருந்து அதற்குப் பதிலளிக்கும் பேரருள். ஆர்வத்தையும், அருளையும் இணைக்க முயற்சி எடுப்பதே மனிதன் தன் ஆன்மாவைக் கண்டறியச் செய்ய வேண்டிய செயலாகும்.

ஓம் ஸ்ரீ ஆனந்தமயீ: சைத்தன்யமயீ: சத்யமயீ பரமே !!

[Faint, mostly illegible text in Tamil script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

GLOSSARY

1. Cavern குகை
2. Gnosis ஞானி, சத்திய ஜீவிய ஞானம்
3. Gnostic being சத்தியஜீவிய புருஷன்
4. Hemisphere உணர்வுதளங்கள், ஒரு கோளத்தின் இரு பகுதிகளில் ஒரு பகுதி.
5. Immobile நிச்சலனம்
6. Individual மனிதன், ஜீவன், அல்லது மனித ஜீவன்
7. Paraprakrithi பரப்ருக்ருதி
8. Psychic being சைத்தியபுருஷன்
9. Seven chakras ஏழு மையங்கள்
10. Subliminal being அடி மன ஜீவன்
11. Supramental Plane சத்தியஜீவிய உலகம், சத்திய ஜீவிய தளம்
12. Supermind சத்தியஜீவியம் (சத்தியம்-ரிதம்-ப்ருஹத்)
13. Transcendent பரம்பொருள்
14. Triple soul forces மூன்று ஆன்ம சக்திகள்
15. Universal Mother பிரபஞ்ச அன்னை, பிரபஞ்ச அன்னை விஸ்வேஸ்வரி
16. Universal பிரபஞ்சம் முழுவதும்
17. World Mother உலக அன்னை,

சாவித்ரிபவன் செய்திகள்

Regular Classes and Courses

The on-going programme of regular classes continues. All *Prarthana* readers are welcome to join any of these activities when they are in the area:

Sunday Morning	10.30 – 12 noon	<i>Savitri Study Circle</i>
Evening	5 – 6 pm	<i>Foundation of Indian Culture</i> , led by Professor Kittu Reddy
Monday & Tuesday	4 – 5 pm	“Cultivating Concentration”, led by Jai Singh
Wednesday	4 – 5 pm	<i>Notes on the Way - The Mother’s recorded talks</i> (in French)
Thursday	4 – 5 pm	The English of <i>Savitri</i> led by Shraddhavan
Friday	5 – 6.30 pm	<i>The Synthesis of Yoga</i> led by Sraddhalu

நமது ஒலி-ஒளிப் பிரிவினருந்து சாவித்ரியில் தியானம் செய்வதற்கு ஏதுவாக ஐரத்தாவன் அவர்களால், காவியம் முழுமையும் படிக்கப்பட்டு MP3 fileல் இரண்டு cd களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்த ஒளிப்பதிவிற்கு 171 தடயங்கள் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்கான பட்டியல் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது.

Classes and Courses

நமது பவனில் வழக்கமாக நடக்கும் பயிற்சி வகுப்புகளில் இம்முறை ஆஸ்ரமப் பள்ளி பேராசிரியர் திரு. கிட்டு ரெட்டி அவர்களால் நடத்தப்பட்டு வந்த, ஸ்ரீஅரவிந்தரின் எழுத்தான, ‘The Ideal of Human Unity’ பற்றிய பயிற்சி வகுப்புகள் பிப்ரவரி மாதம்

“The English of Savitri” class, held on Thursday afternoons

நிறைவடைந்து, மார்ச் மாதம், ‘Foundations of Indian Culture’ என்ற புதிய வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

‘Auroville Winter Integral Studies Programme’ சம்பந்தமாக இரண்டு வகையான பயிற்சி வகுப்புகள் நடந்தன.

முதல் பயிற்சி, 12 வாரங்கள் நடந்தன. திரு. Rod Hemsell என்பவரால், ‘The Aswapathi- Yoga Cycle’ என்ற தலைப்பில், வேத அமைப்பும்-மனமாற்றமும் பற்றி ஆராயப்பட்டது.

இரண்டாவது பயிற்சி, ‘Vladimir Iatsenko’ என்பவரால், ‘வேத இலக்கியமும்- உபநிஷதமும்’ என்ற தலைப்பில் நடத்தப்பட்டது.

Guest and Student Groups

சாவித்ரி பவனுக்கு வருகை தரும் விருந்தினர்களுக்கும், மாணவர்

குழுக்களுக்கும் சாவித்ரி பவனைப் பற்றிய அறிமுகம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று அங்கு பணியாற்றும்பவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இது தற்போது சீரிய வகையில் செயல்பட்டு வருகிறது.

ஆரோவில் கெல்ட் சர்வீஸ் அமைப்பாளர்கள் பதினைந்து தினங்களுக்கு ஒரு முறை விருந்தினர்களைக் கூட்டி வருவது வழக்கம். வருகை தருபவர்களுக்கு ஸ்ரீஅரவிந்தர்-ஸ்ரீஅன்னை பற்றிக் கூறி, ஸ்ரீஅரவிந்தரின் கனவு நகரமான ஆரோவில்லைப் பற்றி எடுத்துரைத்து அதன் இலட்சியம், இலட்சியத்ததை அடைவதற்கான திட்டங்கள், ஆரோவில்லின் தினசரி நடைமுறை வாழ்க்கை பற்றி விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன. மேலும் அவர்கள் கேட்கும் வினாக்களுக்கும் விடை அளிக்கப்படுகிறது.

உலகின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் பல தரப்பட்ட மாணாக்கர்கள் ஆரோவில்லிற்கு வருவது வழக்கம்.

பவனை பார்ப்பதற்கும், தங்கள் பாட சம்பந்தமாகவும் பலர் வருகின்றனர். இந்த வகையில் இந்த வருடம் இதில் பங்கு பெற்றவர்கள் ஸ்காண்டினேவியா உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களிலிருந்து, முதுநிலைப்பட்டதாரிகள் வரை பல தரப்பட்டவர்கள் இருந்தனர். இவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமெரிக்காவின் தலை சிறந்த கல்லூரிகளில் பணிபுர்பவர்கள் உடன் வந்திருந்தனர்.

ஒரு குஜராத்திய ஆரோவில்லியன் ஒரு முறை சுமார் இருவது உறவினர்களை பவனைப் பார்க்க அழைத்து வந்திருந்தார். வேறு ஒரு சமயத்தில் இந்தியாவிற்கு கலாச்சார பரிமாற்றத்திற்காக வந்திருந்த ஸ்வீடிஷ் கவிஞர்கள் பவனுக்கும் விஜயம் செய்தனர். இவ்வாறு இவ்வருடம் பதினைந்து வித்தியாசமான குழுக்களை நாங்கள் சந்தித்தோம். வந்தவர்கள் பலரும் நம்முடன் கடிதம் மூலமாகத் தொடர்பு கொண்டனர். தாங்கள் பவனுக்கு வந்தது மகிழ்ச்சியையும், மன எழுச்சியையும் தந்தன என்று தங்களது கடிதங்களில் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.

Construction

வருங்காலத்தில் பிரதான கட்டிடமாய் இருக்கப் போகும் அமைப்பில் ஒரு பகுதி நிறைவடைந்து ஸ்ரீஅன்னைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டு செயல்படத் துவங்கிவிட்டது. முன்பே அறிவித்திருந்த அரசாங்க மான்யம் மேலும் கிடைக்கப் பெற்று பிரதான கட்டிடம் 2008 ல் நிறைவு பெறும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கட்டிடத்தின் முழுத்தோற்றம்

உட்புறத்தின் ஒரு பகுதி

நண்பர்கள் ஸ்ரீஅன்னைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட கட்டிடத்தின் உள்ளே காலடி எடுத்து வைத்தல்

சாவித்ரி பவன் எனும் கனவு

ஆரோவில்லில் ஒரு சூழலை பற்றிய எங்கள் கனவு அது

சாவித்ரியே அதன் மூச்சு.

உலகின் அனைத்து பாகங்களில் இருந்து வரும் சாவித்ரி அன்பர்களை அது வரவேற்கும்.

சாவித்ரி ஆராய்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் மையமாக அது விளங்கும்.

ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சத்யப் பெருவெளிப்பாடான சாவித்ரி எனும் மகாகாவியத்தை அனுபவிக்க, புரிந்து கொள்ளத் தேவையான அனைத்து உபகரணங்களையும் செயல்பாடுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும்.

சூரியனிடமிருந்து வெளிப்பட்ட உண்மை எனப்படும் சாவித்ரி பரிமளிக்கும் பவனமாகும்.

**“சாவித்ரி
உலகின்
திருஉருமாற்றத்திற்கான
மந்திரம்”
ஸ்ரீஅன்னை**

நீங்கள் உதவ விரும்பினால்

நீங்கள் இந்தியாவில் வசப்பவரானால்:

உங்கள் சொந்த வரைவோலைகள் (Cheque) அல்லது கேட்புவரைவோலைகளை (D.D.) - S.A.I.I.E.R என்று குறிப்பிட்டு கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

சாவித்ரி பவன்
ஆரோவில் 605 101
தமிழ்நாடு

பணவிடைகள் (M.O.) நேரடியாக “சாவித்ரி பவன்” என்ற பெயருக்கே எங்களின் மேற்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பலாம்.

சாவித்ரி பவனிற்கு பண உதவி செய்யும் இந்திய நன்கொடையாளர்களுக்கு, வருமானவரி சட்டத்தின் பிரிவு 35(1) (III) - ன் படி 100% வரி விலக்கு கிடைக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

மேலும் விபரங்களுக்கு, தொடர்பு கொள்க:

சாவித்ரி பவன்,
ஆரோவில் 605 101
தமிழ்நாடு, இந்தியா
தொலைபேசி: 0091 (0)413 2622922
மின்அஞ்சல்: savitribhavan@auroville.org.in
www.auroville.org/index/savitribhavan.htm

“சாவித்ரி
உலகின்
திருஉருமாற்றத்திற்கான
மந்திரம்”

ஸ்ரீ அன்னை